

ஆவணி

ஆவணி - புரட்டாதி 2001

இந்த இதழில்.....

அன்னமைந்தன்.

"நாநீ" (கேள்வி-பதில்)

சிவலிங்கம்-சிவபாலன்

இணுவைவர் பவன்- கணபதிப்பிள்ளை

கவிதைகள்

ஸ்ரீமலர்

ரத்பாலன்

சிவகுணா

ரமேஸ்சிவரூபன்

இன்யன்

பரமகுரு

காதற்பித்தன்

ஆசிரியர்

ரமேஸ்சிவரூபன்

அச்சுப்பதிப்பு

முத்துமணி

அட்டைப்பல ஓவியம்

பாஸ்க்

அட்டை வடிவமைப்பு

ஸ்ரீமலர்

வடிவமைப்பு

ஸ்ரீமலர்-பவன்

வெளியீடு

வான்மதி

முகவர்

"THULIR"

29.AVE VICTOR HUGO

92110 CLICHY-FRANCE

வாசகர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை
இந்த இதழ் மழலைகளுக்கான
சிறப்பிதழாக மலர்கிறது.
தொடரும் உங்கள் ஆதரவுக்கு
நன்றியோடு
துளிர் குழுவினர்

இந்த இதழில் வழமையாக இடம்பெறும்
உமங்கயாமின் மதுக்கோப்பை, கரிகாலனின்
திசங்களின் தரிசனங்கள் ஆகிய தொடர்கள்
இடம்பெறவில்லை. இடம்பெறவில்லை.
இவை வழக்கம்போல் அடுத்த இதழில்
இடம்பெறும்.

இது எங்கள் பக்கம்

வணக்கங்களுடன்!

இது முன்றாவது துளிர்ப்பு

இது சிறுவர்களுக்கான சிறப்பிதழாகவும்
இரண்டு சிறிசுகளின் பிறந்த தின இதழாகவும்
மலர்கிறது.

குழந்தைகளின் உலகம் வித்தி
யாசமானது. அந்த அறிவு மேதைகளை
அறிந்து கொள்வது கடினமானது. ஆனால்
இன்று உலகெங்கும் சிறுவர்கள்
நசுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களின் கரங்களில்
வன்முறைகள் திணிக்கப்படுகின்றன.

குழந்தைத் தொழிலாளர்களாய் பாலியல்
தொழிலாளர்களாய், துப்பாக்கிகளை ஏந்த
நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டவர்களாய், துரத்தும்
போர்வெறிகண்டு அஞ்சித்துவள்பவர்களாய்,
பஞ்சம், பசி, பட்டினி என எலும்பும் தோலுமாக
ஆக்கப்பட்டவர்களாய் அந்த உலகம்
அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

அந்தச் சின்னஞ்சிறு கண்களில்
காணவேண்டிய சுறுசுறுப்பு பறிக்கப்பட்டு,
ஏக்கங்களே நிரம்பி இருக்கின்றன.

ஆசிய, ஆபிரிக்கக் கண்டங்கள் எங்கும்,
அமெரிக்காவும், ஐரோப்பிய ஏகாதி
பத்தியங்களும் ஏவிவிடும் போர் மேகங்கள்
அதிகமாகப் பாதிப்பதும் இந்தக் குழந்தைகள்
உலகத்தைத்தான்.

விட்டுவிடுங்கள்!

தயவு செய்து விட்டுவிடுங்கள்!!

நாளைய உலகம் அவர்களது!!!

இப்படித்தான் நித்தமும் கேட்கிறோம். யாருக்கும்
காது கேட்பதாகத் தெரியவில்லை.

இனியென்றாலும்.....

மீண்டும் சந்திக்கும் வரை
என்றும் அன்புடன்

அன்பு நண்பர்களே.....

முத்தம் ஒன்றுதாடி.....

எங்கள் பிறந்த தினப் பரிசாக இத் துளிர் இதழினை துளிர்களாகிய நாங்கள் தயாரிப்பாளர்களாக இருந்து தருகிறோம். எங்கள் பிறந்த தினம் உங்களுக்கும் மகிழ்ச்சிதானே.... ஆனால் எங்களுக்கு ஒரு கவலை.... எங்கள் தேசத்துச் சகோதரர்கள் வாழும் நிலமை.

அந்த நிலை மாற வேண்டும் என சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் வேண்டுகிறோம். இப் பிறந்த தினத்தில் எங்களால் முடிந்த உதவியை எம் தாய் மண்ணின் சகோதரர்களுக்கு செய்துள்ளோம்.

சரி..

இனி...

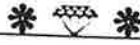
ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் நாங்கள் தமிழ்ச் சிறார்கள் நாங்கள் எங்கள் மொழி பேசி... அதனைக் காத்து... இம்மண்ணின் சகோதரர்களையும் அரவணைத்து ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வங்களாவோம்.

அன்புடன்

நிதர்சன்
வானதி

வண்ண வண்ண நீலவே வாடி!
வந்து ஒரு முத்தம் தாடி!
அன்னை எந்தன் அருகில் வாடி!
ஆடிப்பாடி தவழ்ந்துவாடி!
என்னப்பண்ணே ஓடி வாடி!
உக்கிரமாய் எழுந்து வாடி!
கண்ணே மணியே கரும்பே வாடி!
கட்டி முத்தம் ஒன்றுதாடி!

- ஸ்ரீமலர்

போகன்

சிவாஜி ஒரு நினைவு!

"தோன்றின் புகழொடு தோன்றாக: அ.து.இலார்
தோன்றின் தோன்றாமை நன்று" (தூள்)

முதன் முதல் ஆஸ்கார் அவார்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட தெய்வமகன். கெட்கோ திரைப்படவிழாவில் விருதுபெற்ற வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன். முதல் அகலத்திரையில் வந்த தமிழ்ப்படம் இராஜ ராஜசோழன். பாட்டுக்களால் நிரம்பி வழியும் தமிழ்த்திரைப்படங்கள் வந்த காலத்தில் தயாரான பாட்டே இல்லாத அந்தநாள். இப்படி வித்தியாசமான படங்கள் ஒருபுறம்.

இந்திய சுதந்திரப்போராட்ட வீரர்கள். புராண நாயகர்கள் என்போரைப்பற்றி நினைக்கும்போதெல்லாம் தன்முகத்தையே ரசிகனின் நினைவுக்குள் கொண்டு வந்த திறமை ஒருபுறம்.

வக்கீல் ரஜனிகாந்த், (கௌரவம்) காவல்துறை அதிகாரி செளத்திரி, (தங்கப்பதக்கம்) கை (ரிச்சா) வண்டிக்கார பாபு. படிக்காதமேதை ரங்கன், இன்னும் பாகப்பிரிவினை, மிருதங்கச் சக்கரவர்த்தி, தில்லானாமோகனாம்பாள் என கற்பனைப் பாத்திரங்களுக்கு உயிருட்டிய திறன் இன்னொரு புறமுமாக

அண்மையில் மண்ணுள் மறைந்த நடிகர்திலகம் சிவாஜிகணேசனை என்னென்றும் நினைவுபடுத்திக்கொண்டே இருக்கும். கலைத்துறையில் தன் பணிமுடித்துவிட்டு சில வருடங்களாக விருதுகள் வாங்குவதை மட்டுமே பணியாக வைத்திருந்திருக்கிறார் போலும். சிறந்த

"என்னைப்போல் சிவாஜியால் நடிகர் முடியும்

சிவாஜியைப்போல் என்னால் நடிகர் முடியாது" - மால்ன் பிரான்டோ

துணைநடிகருக்கான தேசிய(இந்திய) விருது. தாதா பால்கே சாகேப் (இந்திய) விருது. சேவாலியே (பிரான்சிய விருது) ஒப்புகாலத்தில் பெற்ற விருதுகள். ஏழுவயதில் நாடகமேடை வழியாக நடப்புலகில் புகுந்து எழுபதுவயது தாண்டியும் ஒப்பபெறாததும், எண்பதுகளின் பிற்பகுதிவரை வெற்றிநாயகனாக இருந்ததும் இவருக்கு மட்டுமே சாத்தியமானது. எத்தனையோ விருதுகள் பெற்றாலும் பெரியாரின் வாயால் பெற்ற "சிவாஜியும்", பேசும்படம் வாசகர் ஒருவர் மூலம் பெற்ற "நடிகர்திலகமும்" அவர் சொந்தப்பெயரை விழுங்கிவிட்டதற்கு ரசிகர்கள் மனதில் அவர் பிடித்திருந்த இடமே காரணமாகும்.

பனியார் பக்கம்

வணக்கம் பிள்ளையள்!

இந்தமுறை சின்னப் பிள்ளையள்க்கான சிறப்பிதழெண்டு தம்பியவை சொன்னாங்கள். எனக்கும் வலு சந்தோசம். அந்த உலகம் பிள்ளையள் வலு வித்தியாசமானது. கனவுகள் நிறைஞ்சது. உண்மையைச் சொல்லப்போனாப் பாருங்கோ எல்லாற்ற அடிமனசிலயும் அந்தக் குழந்தையளைப்போல மாறவேணுமெண்ட ஆசையிருக்கும். எனக்கும் அப்பிடித்தான் பாருங்கோ. கள்ளமில்லாத உலகமது. ஆனா இண்டைக்கு அந்தப் பிள்ளையள் ஒவ்வொரு நாடுகளிலையும் படுற கஷ்டங்களையும் நினைக்க நெஞ்சு கனக்குது...

"வேப்பமர உச்சியில் நின்று

பேயொன்று ஆடுதென்று

விளையாடப் போகும்போது சொல்லி

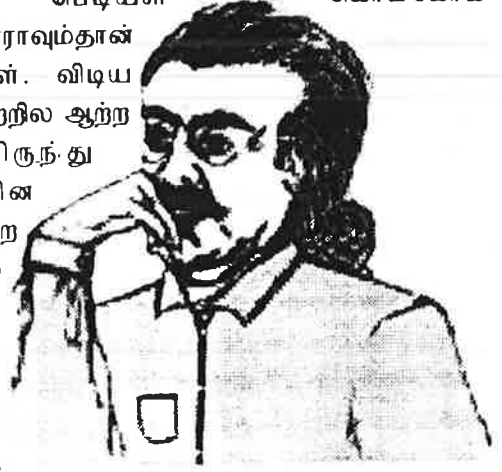
வைப்பாங்க - உந்தன்

வீரத்தை விதையிலேயே கிள்ளி வைப்பாங்க
முளையற்ற வீணர்களின் வேலையற்ற
வார்த்தைகளை வேடிக்கையாகக்கூட
நம்பிவிடாதே"

எண்டு எங்கட பட்டுக்கோட்டையாரும் சொல்லிப்போட்டுப் போனவர். நாங்கள் இப்ப அதுகளின்ர மனத்தில் இருக்கிற தைரியத்தை மட்டும் கிள்ளி வைக்கேல்லை. தலைக்கு மேல குண்டுகளையும் கட்டி வைச்சிருக்கிறம். எய் வெடிக்கும்? ஏன் வெடிக்கும் எண்டது தெரியாமல் அந்தச் சின்னஞ்சிறுசுகள் தடுமாறிப்போய் நிக்ந்துகள். பிள்ளையள் ரீவியளீலை பாப்பியள் உள்ளுக்குப் போன கண்ணுகளில் ஏக்கப் பார்வையோட எத்தினை ஆபிரிக்கன் குழந்தையள் ஒருநேரச் சாய்பாட்டுக்கும் வழியில்லாமல்... ஏன் எங்கட வன்னியிலயும் இப்ப அப்பிடித்தான். இந்த ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாட்டு மிருகத்தனமான காமவெறி பிடிச்சவன்களுக்கு பலியாகிற குழந்தையளை இந்தியாவிலையும், ஏன் இப்ப எங்கட சிங்கள ஏரியாக்களிலையும் பாக்கவும் கேக்கவும் வயிறு பத்தீ எரியுது பாருங்கோ. படிக்க அனுப்பவேண்டிய வயதிலை பிள்ளையளைப் பிச்சை எடுக்கிறதற்கும், வேலை செய்யறதற்கும் அனுப்புற தாய் தேப்பன்மாரை நினைக்கவும் கடும கோவம் வருகுது பாருங்கோ. நாங்கள் ஒரு சமூகத்தினர் ஆணிவேரையே எங்கட சுயநலத்துக்காக அசைக்கிறம் எண்டதை மறந்துபோறம். மரங்களை வெட்டுறதும், குழந்தை உலகத்தைக் கெடுக்கிறதும் இந்த உலகத்தையே அழிக்கிறதற்குச் சரி. இதைச் சொன்னா என்னைப் பனியன் எண்ணுவாங்கள். ஆனாச் சொல்லாமலும் இருக்கேலாமல் இருக்கு.

அந்தக் காலத்திலை அப்புவும் நானும் விடியப்பறம் நாலு மணிக்கு எழும்பி, பழங்கஞ்சித் தண்ணியைக்

துவங்கின மெண்டால், சூரியன் எழும்பமுதல் ஆயிரம் கண்டு தறைக்கு இறைச்சுப் போடுவம். அது க்குப் பிறகு தான் பிள்ளையள் நான் பள்ளிக்குடமேபோறது. ஆனா இப்பத்தேயப் பெடியன் கொக்கோக் கோலாவும் பன்ராவும்தான் குடிக்கிறாங்கள். விடிய விடிய இன்ரநெற்றில ஆற்ற இடுப் பிலையிருந்து துணி விலகின தெண்டு பாக்கிற திலைதான் மும் மரமாய் இருக்கிறாங்கள். தேப்பன். தாய் க்கு கொஞ்ச மும் மரியாதை யெண்டால்...

அந்தக் கதையே கதைக்கக் கூடாது. சொன்னா நம்பமாட்டியன் பாருங்கோ. உங்கை கன பெடியன் உடம்பைப் போட்டு வலியெடுத்தவங்கள் மாதிரி கன சேட்டையள் விடுவாங்கள். கேட்டால் அதை டான்ஸ் எண்ணுறாங்கள். எனக் கெண்டால் ஒண்டுமாய் விளங்கேல்லை. பிள்ளையள் இதில கதைக்கிறதற்கு கனக்க ஒண்டுமில்லை. மண்டையைப் போடுறதற்குள்ள எனக்கொரு ஆசை பாருங்கோ! என்னெண்டா இந்த உலகம் முழுக்க இந்தச் சண்டையள் எல்லாம் இல்லாமல் போவேணும். பெத்தவையைக் கனம் பண்ணுற பிள்ளையளும், பிள்ளையளைப் புரிஞ்சு கொள்ளுற பெத்ததுகளுமாய் எங்கட சமூகம் சீர்பெறவேணும்.

பிள்ளையள் உங்களுக்கு கதையொண்டு சொல்லலாமெண்டு நினைக்கிறன்.

பெடியன் ஒருத்தன் பக்கத்து வீடுகளிலை போய் சின்னன் சின்னனாய் களவெடுத்துக்கொண்டுவந்து தாயிட்டக் கொடுப்பனாம். தாயும் புறக்கப்பட்டு பிள்ளையைப் பாராட்டுவளாம். காலப்போக்கில பெடியன் பெரிய கள்ளனாவிட்டான். ஒருநாள் பொலிக் பிடிச்சு, நீதவான் சிறையில போடச்சொல்லிப்போட்டார். பொடியன் அஞ்ச நிமிசம் தாயோட கதைக்க வேணுமெண்டு அனுமதி வாங்கிக்கொண்டு தாயிட்டப் போய் தாயின்ர முக்கைப் பிடிச்சுக் கடிச்சுப்போட்டுச் சொன்னானாம், நான் சின்ன வயசில களவெடுத்துக்கொண்டு வரேக்குள்ள என்னை, அடிச்சுத்திருத்தி வளர்த்திருந்தியெண்டா இண்டைக்கு இப்பிடி றோட்டால் பொலிக் இழுத்துக் கொண்டுபோக வந்திருக்காது எண்டானாம். நான் சொன்னது உங்களுக்கு விளங்குமெண்டு நினைக்கிறன்.

முதற் பறப்பு

அந்தக் குருவி மிகவும் சோர்ந்து போயிருந்தது. கடற்கரையை அண்மிய மரமொன்றில் கூட்டப்பட்டிருந்த கூடு கடற்காற்றால் ஆடும் போதெல்லாம் அது பயத்தால் கீச்சிட்டது. நேற்றிரவுதான் குருவியின் தகப்பனும் தாயும் இரண்டு அண்ணன்களும் கூட்டில் பெரும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தன. தந்தைக் குருவி தன் நண்பர்களையெல்லாம் அழைத்து விருந்து வைத்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தது. அண்ணன் குருவிகள் அழகிய ஆடைகள் அணிந்து தம் நண்பர்களிடம் தம் சாதனைகளைப் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தன. அம்மாக் குருவியின் பெருமையை சொல்லத் தேவையில்லை. பண்டிகைகளுக்கு மட்டும் அணியும் அந்த அழகிய ஆடையை அணிந்து கொண்டு தன் தோழியருடன் பிள்ளைகளைப் பற்றியே பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தது. யாரும் சின்னக் குருவியைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சின்ன அண்ணன் அலட்சியமாக புறங்காலால் தள்ளிவிட்ட பழமொன்றை வெறுப்பாக முகர்ந்து பார்த்து விட்டு தள்ளிவிட்டது. நேற்றிலிருந்து சின்னக்குருவி எதுவுமே சாப்பிடவில்லை. இப்போதும் கூட்டில் யாருமில்லை. யாரும் அதனைப் பொருட்படுத்தவும் இல்லை. சின்னக் குருவியின் சோகத்துக்கு காரணம் இதுதான். அது தன் முதற் பறப்பை இன்னமும் நிறைவேற்றவில்லை. அது

கடற்பரப்பையும் நீல வானத்தையும் நிமிர்ந்து பார்த்தது. அதற்குப் பயம் தொற்றிக் கொண்டது. கூட்டுக்குள் மட்டும் வாழ்ந்த குருவிக்கு கூடே உலகமாயிருந்தது. இதென்ன குனிய வெளியாகவிருக்கிறதே. கூட்டை விட்டு வெளியில் வந்தால் என் உலகத்தை இழக்க நேரிடுமே? குருவி பயந்தது. இதுதான் அதன் முதற் பறப்பு நிகழ்வதற்கு பயமாக அமைந்து விட்டது. ஆனால் அண்ணன் குருவிகள் வான வெளியைக் கிழித்தன. கடற் பரப்பில் முழுகியெழுந்தன. அன்னையும் தந்தையும் சின்னக் குருவியை ஒதுக்கி விட இதுதான் காரணம். பசி.... பட்டினி.... தனிமை.... குருவி போசீத்தது..... வாழ்வதில் பயனில்லை.... அவமானமான வாழ்க்கை. வேண்டாம்... குனிய வெளியில் பிரவேசித்து வாழ்க்கையை முடித்துக் கொள்வோம். அது தீர்மானித்தது. கூட்டை விட்டுக் குதித்தது. அதன் இறகுகள் தானாக விரிந்தன. சின்னக்குருவி ஆகாய வெளியில் மிதந்தது. என்ன அற்புதமான அனுபவம் அது. நீலக் கடலினுள் முத்துக் குளித்து மீனொன்றை அது பிடித்தது.... ஏற்கனவே வான் வெளியில் பறந்து கொண்டிருந்த தாயும் தகப்பனும் சகோதரர்களும் நண்பர்களும் அதனை வியப்புடன் பார்த்தன..... சின்னக்குருவி அவர்களை நிமிர்ந்து பார்த்து விட்டு தன் இலக்கை நோக்கிப் பறந்தது. அதன் இலக்குகள் எல்லையில்லாமல் பிரபஞ்ச வெளியில் விரிந்திருந்தன.

- ரமேஷ்

ஒரு அன்னையின் தாலாட்டு

மெல்ல அடியெடுத்து
மலர்ப்பாதம் மண்ணில் வைத்து
துள்ளி வரும் சின்னவனே
என் மடியுக்கு மன்னவனே

முத்துக்களைப் பெற்றதனால்
சிப்பிகளும் பெருமை கொள்ளும்
மன்னவனே உன்னால் இந்த
அன்னை மனம் களிக்கொள்ளும்

உளைப் பெற்ற நான் முதலாய்
என் பெயரை மறந்து விட்டேன்
நானை இந்த ஊராதும்
உளைப் போற்ற எளையறிவேன்

வானமே உனக்கு எல்லை
வாழ்வனில் துன்பமில்லை
தோளினில் வலியிருக்கு
தேடல் வாழ்விருக்கு

மெல்ல அடியெடுத்து
மலர்ப்பாதம் மண்ணில் வைத்து

நும்பீக்கை எனக்கள்து
துள்ளி வரும் மன்னவனே

சுவ குணா

வண்ணையும் வென்றும்
நும்பீக்கை கொண்டிரு
போர்களைக் கொன்றிரு
அன்பனை வளர்க்கீடு

மெல்ல அடியெடுத்து.....
மலர்ப்பாதம் மண்ணில் வைத்து.....

நாடக அரங்கம் 3

அரங்கின் மூலகங்கள்

மிகவும் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் சொல்வதானால் அரங்குக்கு இரண்டு அம்சங்கள் முக்கியமானவை.

1. ஆற்றுகை
2. பார்வையாளர்

இவ்ஆற்றுகைக்குள் இரண்டு அம்சங்கள் வரும். அவை

1. எது ஆற்றப்படுகிறது
2. யார் ஆற்றுகிறார்கள்

என்பனவாகும். இங்கு ஆற்றப்படுவது, பார்ப்பவர்கள் என்பன பிரதனமாகின்றன.

ஆற்றப்படுவதற்கு ஒரு களம் வேண்டும். இக்களம் ஒரு இடமாக இருக்கலாம். இதற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட இடமாக இருக்கலாம். தொழில் நுட்பக் காரணமாக வருகின்ற வெறும் செவிப்புலனாகவும் அமையலாம். உதாரணம் வானொலி நாடகம். வானொலி நாடகம் அதனைக் கேட்கின்ற எமது மனதிலேதான் நிகழ்கின்றது.

அரங்கினுடைய மூலகங்கள் பற்றி சற்று விரிவாக நாங்கள் நோக்குவோம். அதில் முதலாவது நாம் எடுத்து நோக்க வேண்டியது பார்வையாளர் என்பதுதான்.

பார்வையாளர் என்ற சொல் கூட எந்த அளவிற்குப் பொருத்தம் என்பது நாம் சிந்திக்க வேண்டியது. பார்வையாளர் என்னும் சொல் பார்வையினை அவர்கள் ஆளுகிறார்கள் என்னும் கருத்தினைத் தருகின்றது. ஆனால் உண்மையில் பார்வையை அவர்கள் ஆள்வது இல்லை. நிகழ்த்திக் காட்டுபவர்கள்தான் பார்வையை ஆள்கிறார்கள். நிகழ்த்திக் காட்டுபவர்களை நெறிப்படுத்துபவர் தான் இவர்களுடைய பார்வையை ஆள்கிறார். என்ன பார்க்க வேண்டும் என்பதனைத் தீர்மானிப்பவர் அவர்தான். எனவே இவர்களைப் பார்ப்பவர்கள். அல்லது பார்ப்போர் என மாத்திரம் வைத்துக் கொள்வது பொருத்தமெனக் கருதுகிறேன்.

அடுத்து மிக உன்னிப்பாக நோக்க வேண்டியது நிகழ்த்திக் காட்டப்படுவதனுடைய நோக்கம் என்ன என்பதாகும். அதாவது இதனை உண்டாக்கியவர்கள், தோற்றுவித்தவர்கள் இதன் மூலம் என்ன செய்ய விரும்பினார்கள். வெறுமனே மகிழ்வுட்டவா, அல்லது சிந்தனைபைத் தூண்டவா அல்லது இரண்டையும் செய்யவர் அல்லது நேரத்தைப் போக்கவா என்பது முக்கியமானது.

நாடகம் என்ன கண்ணோட்டத்தில்

காண்பிக்கப்படுகின்றது என்பது முக்கியமானது.

நாடகத்தின் அடுத்த மூலகமாக அமைவது எது ஆற்றப்படுகின்றதோ அதனுடைய அமைப்பு ஆகும். எது ஆற்றப்படுகின்றது என்பதை நாம் இன்றைய நிலையில் இரண்டாக வகுக்கலாம். அவை:

1. ஆற்றப்படுவதனுடைய "கட்டம்"
2. நாடகப் பாத்திரம்

என்பனவாகும்.

எது ஆற்றப்படுகிறதோ அதனைத் தோற்றுவிப்பவர் நாடக ஆசிரியர் அல்லது எழுத்தருவை எழுதுபவர் ஆவார். இவர் இரண்டு காரியங்களைச் செய்கின்றார்.

1. ஒரு நாடகக் கட்டமைப்பைத் தருகிறார். (அதாவது நாங்கள் நிகழ்த்திக் காட்டுகின்ற/ஆற்றுகின்ற விடயமானது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டமைப்பின் ஊடாக வெளி வருகிறது.)
2. அது சில பாத்திரங்களின் ஊடாக

வெளிப்படுத்துகிறார்.

இக்கட்டமைப்போ பாத்திரங்களோ தம்முள் தாம் சுதந்திரத்துடன் இயங்குவனவா என நோக்கின், அவ்வாறு இல்லை. இதனைப் பற்றி யோசிக்கும் போது நாம் அரங்கினுடைய இன்னொரு மிக முக்கியமான மூலகத்துக்கு வருகின்றோம்.

அது நடிகர் நடிகைகளுடைய ஆற்றுகை ஆகும். இந்த ஆற்றுகை அந்தத் தயாரிப்பினுடைய நெறியாளரால் கண்காணிக்கப்பட்டு அவரால் வழி நடத்தப்படுவதாகும்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது அந்த நெறியாளர் (director) முக்கியமானவர் ஆகின்றார்.

எனவே நாடகம் என்பதைப் பார்ப்போரிலே தொடங்கி, அதற்கு ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும் என்று கண்டு, அதனை எழுதுபவர் ஒருவர் (அல்லது பலர்) வேண்டுமென்று வந்து, இப்போது அதனை நெறியாளர்கை செய்பவர் வேண்டுமென்று முடிவுக்கு வருகிறோம்.

இவற்றுக்கு மேல் நாடகத்தினுடைய இன்னொரு பிரதானமான மூலகம், அது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் நிகழ்த்திக்காட்டப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இங்கு, எந்தச் சூழலில் என்பது வித்தியாசப்படும் வானொலி நாடகமாக இருக்கலாம், தெருக்கூத்தாக இருக்கலாம், நாடகத்துக்கு என உள்ள ஒரு மண்டபத்திலே இருக்கலாம், வீதி நாடகமாக இருக்கலாம். இதனை ஆற்றப்படும் வெளி என்று சொல்வார்கள்.

நாகடம் என்பது பிரதானமாக கட்டில் ஆற்றுகையாகும். ஒரு பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அப்பாத்திரத்துனுடைய ஆடையணிகள், அவர் எப்படி இருப்பார் என்பதை சித்தரிக்கும். அது மாத்திரமல்லாமல் அந்நாடகத்தின் கட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையில் காட்சிகள் அமையும். அல்லது காட்சிகள் சுட்டிக்காட்டப்படும் நாடகத்திற் காட்டப்படுகின்ற சூழலுக்கேற்ப, உணர்ச்சி நிலைக்கேற்ப அதற்கான இசையும் இருக்கும். இசை என்பது கேட்கப்படுவது பார்வை இல்லாதவர்கூட தனது மனக்கண்ணிலே சிலவற்றை இருத்தித் தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கும்.

எனவே இங்கு Visual என்பது அந்த அகண்ட கருத்திலேயே சொல்லப்படுகின்றது. இதனை நாம் வானொலி நாடகங்கள் கேட்கின்றபோது மிகத் துல்லியமாகப் பார்க்கலாம். வானொலி நாடகத்தை நாங்கள் வானொலியில் கேட்கின்றபோது நமது மனதிலே அந்தப் பாத்திரங்கள் வந்து போகின்றன. பாத்திரங்களின் தன்மைகள், அவர்கள் பேசுகின்ற முறைமை, அவர்களுடைய குணப்பண்புகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு எமது அநுபவத்தை அவற்றுடன் சேர்த்துப் பார்த்து அந்தப் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ப ஒரு வடிவத்தை நமது மனதிற்கு கொடுக்கின்றோம். ஆனால் நேரடியரங்கில் அந்தப் பாத்திரம் நெறியாளரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு நமக்கு அளிக்கப்படுகின்றது.

சுருக்கிக் கூறுவதானால் நாடகத்தினுடைய பிரதான மூலகங்கள் என்று கொள்ளத்தக்கவை பார்ப்போர், காண்பியங்கள், ஆற்றுகை, ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்ற இடம் என்பனவாகும்.

காத்தீல் விழுந்தவை

ஒரு நிலக்கீழ் மின் வண்டித்தரிப்பு நிலையத்தில் துப்பரவுப் பணியில் இருந்த இருவர் பேசிக்கொண்டது.

கறுப்பினத்தவர் ஒருவர் இயந்திரத்தினால் நிலம் கழுவிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அங்கு வந்த அவரோடு பணியூழியும் அராபியத்தொழிலாளி கழுவி கழிவநீர் நன்றாக வழிகம்படாததைக் கறுப்பருக்குச் சுட்டிக்காட்ட அவர் இயந்திரத்தை நிறுத்திவிட்டு என்ன என்பதுபோல் பார்த்தார்.

அராபியர் : வரவர நீ ஒரு முட்டாளாகிக் கொண்டு வருகிறாய்

கறுப்பர் : (கேலியாகச் சிரித்துவிட்டு) உண்மைதான் ஏன் தெரியுமே?

அராபியர் : ஏன்

கறுப்பர் : கடந்த இரண்டு வருடமாக நான் அராபிய முட்டாள்களோடுதானே வேலைசெய்து வருகிறேன்.

அந்தச் சகவாசத்தோசத்தில் நானும் முட்டாளாகிவிட்டேன்.

நானுட்பட அங்கிருந்தவர்கள் சிரியில் முழுக

அராபியர் தன் தாய்மொழியில் ஏதோ முணுமுணுத்துவிட்டு நகர்ந்தார்.

'பள்ளை மழலைவிட வேறல்லைய் பேர்ன்பம்'

(ஸ்ரீ கவிதைகளிருந்து.....)

"தாயிற்சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை"
தந்தைசொல் மிக்க மந்திரமில்லை"

பக்கத்து வீட்டுச் சிறுவன் உரத்த குரலில் படித்துக் கொண்டிருப்பது கேட்டதும் கமலன் ஞாபகம் மனதில் ஓடியது. வீட்டில் இருட்டின் ஆதிக்கம். மீண்டும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டாலும் ஒரு மண்ணெண்ணை விளக்கின் அளவு வெளிச்சத்தையே வாசலில் தொங்கிய மின்குமிழ் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. "கமலா" என்று குரல் கொடுத்துக் கொண்டே வீட்டினுள் சென்றேன். ஐந்து தனியறைகள் கொண்ட இந்த வீட்டில் இருளின் ஆதிக்கம் பயமாக இருந்தது. வரவேற்பறைக்குள் அழகை கலந்த முனகல். "கமலா" மீண்டும் குரல் கொடுத்தேன். பதிலில்லை. ஒரு நிதானத்தில் மின்விளக்கை ஒளிர வைத்துவிட்டு ஆதரவாக அவள் தலையை வருட, அதுவரை அடங்கிப் போயிருந்தவள், என் அரவணைப்பை உணர்ந்து விம்மலோடு தன் அழகையைத் தொடர்ந்தாள்.

எத்தனை இனிமையான காலங்கள் அவை. மூன்று ஆண்டுகளும், இரண்டு பெண்களும் உள்ள அவள் குடும்பத்தையும் காப்பாற்றி, அந்த அழகான வீட்டையும் கட்டிமுடித்திருந்தார் அவள் தந்தை. இத்தனைக்கும் அவர் பெரிய படிப்பாளியோ பரம்பரைப் பணக்காரனோ இல்லை. சிறு விவசாயமும், வியாபாரமும், பெரிய உழைப்பும்தான் அவர் மூலதனம்.

பக்கத்துக் கிரமத்தவனான நான் கமலாவைக் கைப்பிடித்தபோது இந்த வீடு திருவிழாக் கூட்டம்போல் 'கலகல' வென்றிருக்கும். சோம்பேறிகளுக்குக் கூட உற்சாகம் தொற்றும். பொருளாதாரத்தில் வளமாய் இல்லாவிட்டாலும் நிம்மதி, உற்சாகம் என்பன நிரம்பிக் கிடக்கும். சகோதரர்கள் பாடசாலை மாணவர்கள்போல் வயது வித்தியாசமின்றிச் சண்டையிடுவார்கள். பின் தாங்களாகவே சமாதானமாகி விடுவார்கள். ஆரம்பத்தில் எனக்கு ஆச்சரியமாகவிருக்கும். பிறரைப் போல் வயதாவது, திருமணம் போன்ற மாற்றங்கள் எவையுமே அவர்களிடையே மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதில்லையோ! என்று எனக்கொரு சந்தேகம் இருந்தது. அவர்களின் முன்றாவது தலைமுறையும் வளர ஆரம்பித்ததும் இன்னும் உற்சாகம். இதெல்லாம் 1983 வரைதான். பின்னர் இந்த வீட்டின் கலகலப்புத் தேய்ந்து, கூட்டம் குறைந்து இதோ! நானும் கமலாவும் காவல் நாய்கள் போல் தனிமையோடு...

காங்கேசன்துறைத் துறைமுகத்தில் வந்திறங்கிய அன்றே இந்த வீட்டின் தலைவிதி மாற்றி எழுதிவிடப்பட்டது போலும். "இனி கொழும்பிந்தப் போய் வேலை செய்யமாட்டேன்

எங்காவது போகிறேன்" என்று ஜேர்மன் சென்று விட்டான். மற்றவர்களும் அவனைத் தொடர்ந்து நாடுமாறி, அல்லது அவனால் அழைக்கப்பட்டு என... கமலாவின் குடும்பத்தின் விழுதுகள் எல்லாம் ஐரோப்பாவில் வேருன்றிக் கொண்டுவிட்டது. கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக புகைப்படங்களில்,

ஒளிநாடாக்களில். கடிதங்களில் அவர்கள் உறவு தொடர்கிறது. கமலாவும் ஒரு தம்பியும் மட்டுந்தான் ஊரில் எஞ்சியவர்கள்.

ஏனைய உடன்பிறப்புக்கள் நாடுமாறிவிட்டாலும் கமலாவின் பெற்றோர்கள் உயிரோடு இருந்தவரையில் தனிமைத்துயர் அவ் வளவாகத் தெரிய வில்லை. எனது ஒரேயொரு சகோதரியும் பிரான்சில். இயல்பாகவே யாரோடும் ஒட்டிக் கொள்ளாத எனக்கு எல்லாம் ஒன்றுதான். என் ஒரே உறவு கமலா, கமலா, கமலா...

மொ
ட
டை
ம
ர
ங்
க
ள்

கனவுகளோடும், ஆசைகளோடும்தான் நாங்களும் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தோம். நான் வளத்தியார் களையும, கமலா கோயில்களையும கற்றறியதைத் தவிர வேறொரு இலையுமில்லை. இறுதியாக உனக்கு நான், எனக்கு நீயென்று மனதைத் தேற்றிக்கொண்ட போதுதான் கமலன் கிடைத்தான்

குழந்தைகளை எல்லோருக்குமே பிடிக்கும். அதுவும் கமலாவைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். அவள் தம்பியின் மனைவி குடும்பத்தில் ஒரே பெண் என்பதால், அவன் மனைவிக்கு சீதனமாகக் கிடைத்த வீட்டிலேயே குடியிருந்தான். கமலன் மட்டுமே எங்களுக்குத் துணையாக... கமலாவின் பெயர் வரவேண்டுமென்பதற்காகவே குழந்தைக்கு கமலன் என்று பெயர்

கொழும்பில் பிரபல தனியார் ஆடுவனபெனஸ்டீல் கைநிறைய ஊதியம் பெற்றுக்கொண்டிருந்த கமலாவின் அண்ணன் கட்டிய ஆடையோடு கப்பலில் அகதியாக

**இணுவையுள்
பவன் கணபதிப்பிள்ளை**

வைத்தான் அவள் அண்ணன்.

கமலாவின் நேரமும், என் உழைப்பும், எங்கள் அன்பும் கமலனுக்கே அர்ப்பணிக்கப் பட்டிருந்தது. கமலனும் எங்களைச் சுற்றியே இருப்பான். பாடசாலை நேரம் தவிர மீதி நேரமெல்லாம் கமலாவை விட்டுப் பிரிவதில்லை. பத்து வயதாகியும் கமலாவின் சட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டே அலைவான். அவளோடுதான் உணவு, உறக்கம் எல்லாமே. என்னுள் காதல் பொங்கும் தருணங்களில் கமலாவிலும், கமலனிலும் கோபம் வருவதுண்டு. "என்ன கண்டறியாத பாசம், மனிசன்ர கஸ்ரம் விளங்காம" என்று நான் கமலாவுடன் கோபப்படும் நேரங்களில் ஒரு சிரிப்போடு அமைதியாக விலகிவிடுவான். அப்படியே நானும். வேறு என்னதான் செய்வது!

எல் லோரையும் போல கனவுகளோடும், ஆசைகளோடும் தான் நாங்களும் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தோம். நான் வைத்தியர்களையும், கமலா கோயில்களையும் சுற்றியதைத் தவிர வேறொரு இலாபமுமில்லை. இறுதியாக உனக்கு நான், எனக்கு நீயென்று மனதைத் தேற்றிக்கொண்ட போதுதான் கமலன் கிடைத்தான். அப்படியே மனது குளிர்ந்தவளாக, என்னிலிருந்த கவனமும் ஈர்ப்பும் குறைந்துபோய் கமலனோடு ஐக்கியமாகி விட்டாள் கமலா. அவளது மகிழ்ச்சியே எனக்கும் போதுமாகவிருந்தது.

எங்கள் கிராமத்துப் பெருவீதியில் அமைந்திருந்த அந்தப் பிரபல வைத்தியசாலை ஒன்றின் முன்னால் பல்பொருள் அங்காடியொன்றை நடத்தும் எனக்கு, காலை ஏழு மணிக்குப் புறப்பட்டால் இரவு எட்டு மணிக்குத்தான் வீடு திரும்பமுடியும். மதிய வேளைகளில் என் உதவியாளனை அனுப்பி கமலா சமைத்து வைத்திருக்கும் உணவை எடுப்பிப்பேன். சிலவேளைகளில் நானே சென்று வருவதுமுண்டு. கமலன் இருந்தவரை நான் போகாத குறை கமலாவுக்கு இல்லை. ஆனால் இப்போது நிலைமை தலைகீழ்

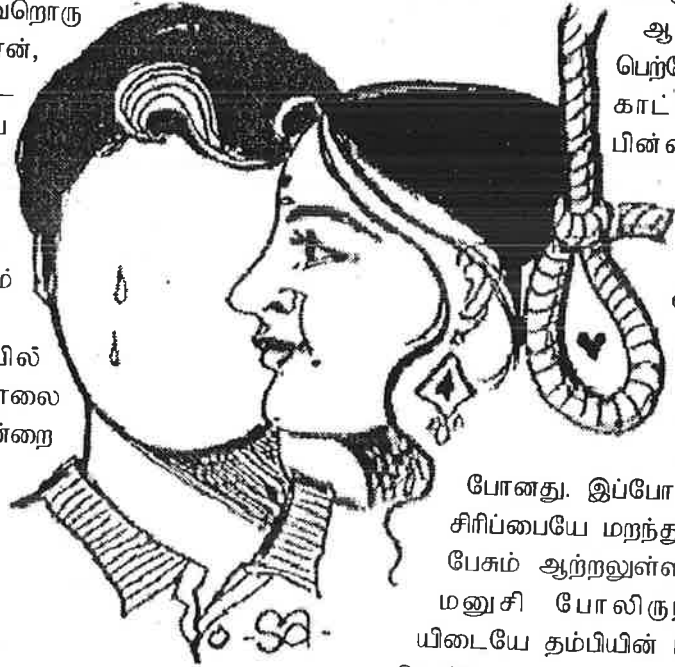
வளர்க்கும் கமலாவுக்கே இத்தனை பாசமெனும் போது, கமலனைப் பெற்றவளுக்கு அவன் எதிர்காலம் குறித்த கவலை இருக்காதா? அவள் அண்ணன் கமலாவின் நிலையறிந்து, தன் மனைவியோடு பேசித் தயார் செய்துதான் கமலனைக் கமலாவிடம் கொடுத்தான். அத்தையென்று தெரிந்துகொண்டே கமலனும் வளர்ந்தான். சூழ்நிலை எங்களை வழிநடத்தும்போது என்னதான் செய்வது! கமலனின் தாய் அவன் கல்வி, எதிர்காலம் என்பவை குறித்து எழுப்பிய நியாயமான கேள்விகளின் முன் சகோதர பாசம் தோற்றுத்தான் போனது. அத்தோடு இன்றைய நாட்டு நடப்புகளும், எவ்வித நிச்சயத்தன்மையும் இல்லாத நிலையும்...

வெறும் கடிதங்களில் மட்டும் இருந்த கமலனின் பயணம் அவனின் தாய்மாமன் கொழும்பு வந்ததும் நிசமானது. கமலனுக்கு எங்களைவிட்டுப் பிரியமுடியாத

பாசமிருந்தாலும், அவன் சகோதரர்கள், பெற்றோர்களில் ஏற்படக்கூடிய இயல்பான பாசத் துடிப்பும் அவனை உற் சாகமாக விமானமேற வைக்க, கமலா துவண்டுபோனாள்.

நான் கமலாவின் எந்த ஆசைக்கும் குறுக்கே நின்றதில்லை. எனக்கு மனைவியை முடிந்தவரை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் சிறவயதிலேயே பதிந்துபோயிருந்தது. குடிக்கு அடிமையாகி, பொறுப்பின்றியிருந்த என் தந்தையின் சபாவம், எங்களை வளர்த்தெடுக்க என் அன்னை பட்ட சிரமம் என்பன எந்தப் பெண்ணையும் கண்கலங்க விடக்கூடாது என்ற ஒரு நினைவை மனதில் முளைவிட்டிருந்தது. எங்கள் சகோதரர்களைப் போலவே நாங்களும் ஐரோப்பாவிற்கே சென்றுவிடுவோம், நீ விரும்பிய இடத்தில் போயிருப்போம் என்றுகூடக் கேட்டேன். அதற்கும்

சம் மதமில்லை அவளுக்கு.

ஆரம்பத்தில் தன் பெற்றோரைக் காரணம் காட்டி மறுத்தவள், பின்னர் தன் தம்பி இங்கே தனியனாகி விடுவான் என்றாள்.

கமலன் ஊரில் இருந்தவரை அவள் பொழுது அவளோடு

போனது. இப்போ அவள் முகம் சிரிப்பையே மறந்துபோய், பேசும் ஆற்றலுள்ள ஒரு இயந்திர மனுசி போலிருந்தாள். இடையிடையே தம்பியின் பிள்ளைகளைச் சென்று பார்த்துவருவாள், அல்லது

அவர்களை இங்கே அழைத்து வந்து இரண்டு நாட்கள் வைத்திருப்பாள். அவர்கள் பாசத்தோடு இருந்தாலும், கமலனின் இடத்தை நிரப்ப முடியவில்லை. என்ன செய்வது! ஏதோ நாட்கள் நகர்ந்தது. அவள் தம்பியின் மைத்துனனும் பல ஆண்டுகளின் பின் தாயையும், சகோதரி குடும்பத்தையும் காண, ஊர் திரும்புவதாகக் கடிதம் வந்திருந்தது.

அந்தச் செய்தி கேட்ட நாளிலிருந்து ஒரு மாதிரி நோய் கண்டவள் போலிருந்தாள் கமலா. தன் தம்பி குடும்பத்தையும் அழைத்துச் சென்று விடுவார்களோ, தான் தனித்துவிடுவேனோ என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். "என்னப்பா தம்பியும் போவிடுவனோ?" என்று ஏக்கமாக என்னிடம் ஒருதடவை கேட்டாள். "எக்காரணம் கொண்டும் உன்ர தம்பி இந்த ஊரைவிட்டுப் போமாட்டான்" என்று தன்னிச்சையாக உறுதியளித்தேன். ஆனால் மன ஓரத்தில் சந்தேகம்தான். அச்சந்தேகம் அவளுக்கு இருந்திருக்கக்கூடும்.

ஒருவேளை அதன் தாக்கம் இதோ என்ற எண்ணம்

மனதிலோட, "கமலா, என்ன சுகமில்லையே? தலையடிக்குதோ? டிஸ்பீரின் ஏதும் வேணுமோ?" எதற்கும் பதிலில்லை. அவள் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தேன். முகம் முழுவதும் வீங்கிப் போனது போலிருந்தது. அந்த மங்கிய ஒளியிலும் அவள் கண்கள் சிவத்துப் போயிருப்பது புரிந்தது. நீண்ட நேரமாக அழுதிருக்க வேண்டும். "என்னப்பா, நீர் சொல்லாட்டால் எனக்கு என்ன பிரச்சினையெண்டு எப்பிடித் தெரியும்?" கொஞ்சம் அட்டலோடு கேட்டேன். எனக்கு உள்ளூர் எரிச்சலாக இருந்தது. வியாபாரத்திலும் முன்புபோல் இலாபமில்லை. பொருட்கள் தட்டுப்பாடு காரணமாகத் தினமும் விலையேறிக் கொண்டிருந்தது. இதனால் வாடிக்கையாளர்களோடும் சண்டை பிடிக்க வேண்டியிருந்தது. தவிர கடன் வியாபாரம். கொடுத்த கடனைத் திருப்பிக் கேட்டால் மனக்கசப்பு. ஏதோ தொழில் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன். வீடு வந்துசேர்ந்தால் போதாதற்கு இவளது குழப்பம். எனக்கு மட்டும் கவலை இல்லையா? எனது பிழையென்று ஏதாவது இருந்தால் நிவர்த்திக் கலாம். தான் துயரப்படுவதுமல்லாமல், என்னையும் துயரப்பட வைக்கிறாளே என்ற கோபமும் சேர்ந்திருந்தது.

நேரம் தொடர்ந்தும் அமைதியாகக் கழிய "சாப்பிட ஏதாவது இருக்கோ?" கேட்டேன். என் கேள்வி முடியுமுன்னரே, சமையல் அறையை நோக்கிச் சென்றாள். நான் உடையை மாற்றித் திரும்பும்போது உணவு பரிமாறப்பட்டிருந்தது. மறுநாள் அதிகாலையில் கொள்வனவுக்குச் செல்லவேண்டியிருந்ததால் உணவை முடித்ததும் படுக்கையில் சரிந்துவிட்டேன்.

அதிகாலையில் புறப்படும்போது பார்த்தேன், அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள். பாவம், நேற்றிரவு எத்தனை மணிவரை விழித்திருந்தாளோ? நினைக்கும்போதே மனது கனத்தது. வெளி வேலைகளில் என் பொழுது கழிந்துவிடும். கமலா எந்த நேரமும் இந்தப் பெரிய வீட்டில் தனிமையையும், துயரத்தையும் சுமந்துகொண்டு...

வாடகை வண்டியில் பொருட்களை ஏற்றிக்கொண்டு கடைக்கு வந்தபோதுதான், திறப்பை மறந்துவிட்டது நினைவில் வந்தது. அவசரமாக வீடு திரும்பினேன். நான் புறப்படும்போது இருந்த அதே அமைதியில் வீடு இப்போதும் கரைந்துபோயிருந்தது. படலையைத் திறந்து குரல் கொடுத்தேன். எங்கள் நாய் "காவற்கடமை முடித்து தூங்கப் போகும் நேரத்தில் ஏன்ரா குழப்புகிறாய்" என்று சொல்வதுபோல், சோம்பல் முறித்தபடியே எனக்கு வரவேற்புக் கொடுத்து. கமலா வீட்டில் இருப்பதாகத்

தெரியவில்லை. எங்கு போயிருப்பாளோ? என்று மனதுக்குள் ஒரு குழப்பம். அண்மைய அவளது நடவடிக்கைகள் எனக்கு அப்படியொரு எண்ணத்தைக் கொடுத்தது.

எங்கள் வீட்டோடு இணைந்து, களஞ்சியசாலை போல ஒரு கொட்டகை உண்டு. அங்குதான் கமலாவின் கோழிகள் முட்டையிடும். நாய் பகலில் ஓய்வெடுக்கும். எப்போதாவது நான் ஓய்வெடுக்கும் சோம்பேறிக் கதிரையென்று கமலாவால் கூறப்படும் சாய்மனைக்கதிரையும் அங்குதான் இருக்கும். கமலனுக்காய் ஒவ்வொரு பருவங்களிலும் வாங்கிக் கொடுத்து. பின்னர் அவனால் நிராகரிக்கப்பட்ட விளையாட்டுப் பொருட்கள், ஊஞ்சல், மூன்றுசக்கர மற்றும் அண்மையில் வாங்கிய இரண்டு சக்கர மிதிவண்டி அனைத்தினதும் தரிப்பிடமும் அதுதான். கமலன் நினைவு வரும் பொழுதுகளில், அவற்றைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நிற்பது அவள் வழக்கம். சிலவேளை அங்கிருக்கக் கூடும் என்ற நினைவுவர அங்கு சென்றேன்.

ஐயோ! ஊஞ்சலுக்காக அமைக்கப் பெற்றிருந்த அந்த முத்ரைமரக் கொம்பில் தொங்கிய கயிறு என் கமலாவின் உயிரைப் பறித்திருந்தது. அவள் இறுதிப் பயணத்திற்கு உதவிய முக்காலி சரிந்துபோய் நிலைமையின் கொடுமையை வெளிப்படுத்தியது. என் கதறலில் ஊரே கூடி அவளைக் கயிற்றிலிருந்து இறக்கிக் கிடத்தியபோதுதான் அந்தக் கொட்டகையை இரண்டாகப் பிரித்த தென்னோலைத் தடுப்பிற்குள் செருகப்பட்டிருந்த கடிதம் என் கண்ணில் பட்டது.

"என் தெய்வமே, உங்களைத் தனியாக விட்டுட்டுப் போறதுக்காக என்னை மன்னிச்சக் கொள்ளுங்கோ. கமலன் அண்ணையடிக்குப் போனநேரமே எனக்கு வாழ்க்கை வெறுத்துப் போச்சு. நேற்றுப் பின்னேரம், தம்பியின் பக்கத்து வீட்டு மலர்விழி ரீச்சர் கோயிலடியில் சந்திச்சவ. தம்பியவையும் குடும்பமா வெளிக்கிடப் போகினமாம். ஒரே ஆறுதலா இருக்கிற அவையும் போனபிறகு எனக்கு உயிரோடை இருக்க விருப்பமில்லை. அடுத்த பிறப்பெண்டு ஒண்டிருந்தா நான் உங்களுையே சேரவேணும். அப்பவாவது இந்த வீடு நிறையிற அளவுக்கு நிறையப் பிள்ளைகள் எங்களுக்குப் பிறக்க வேணும். இப்ப கிடைச்ச மாதிரி பிள்ளைகுட்டி இல்லாத ஒரு வெறும் வாழ்க்கை ஆருக்கும் கிடைக்கக்கூடாது. உலகத்தில தாங்கேலாத கொடுமை இதுதான். மீண்டும் உங்கள் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளுறேன். எனக்கு வேற வழி தெரியேல்லை.

தூரதிஸ்ரசாலி கமலா".

பூப்போன்ற
உன்வீரல்கள்
புண்ணாக
பாரம் சுமப்பதென்
பூங்களிபேர!

-கவிவாணன்-

காதற்பித்தன்

என் உள்ளத்தில்
உதிப்பதெல்லாம்!
உன் உதடுகள்
உச்சரிக்கும்.
நீ முன்னடி
நிற்கையிலே
முகம்பார்க்க
கண்ணாடி எனக்கெதற்கு

அத்தியாயம் ஒன்றிற்கு - விமர்சனம் ஒன்று

துளிர் சஞ்சிகை ஆசிரியருக்கு (அல்லது குழுவுக்கு).

ஐயா! நம்மவர் படைப்புகள் கண்டு ஆதரவு கொடுத்துவரும் சிலருள் நானும் ஒருவன். படைப்புகளைக் கண்டு ஆதரவு விமர்சிக்கத் தோன்றினாலும் கருத்து முடிபுள்ளவன் விமர்சிக்கக்கூடாது என்று முட்டாள்தனப்போ

தெரியவில்லை) எழுதுவதில்லை. ஆனாலும் துளிர் இரண்டில் வந்த இச்சிறுகதையைக் கண்டதும் துணிந்துவிட்டேன். பீராஸில் வரும் ஒரு புத்தகத்தில் கூட்டுக்கலவி பற்றி ஒரு கதை வந்தது. பிற்தொன்றில் தூசணை எனப்படும் (ஆண்பெண் அடையாளங்கள் குறித்த) வசைச்சொற்கள் பற்றிய ஒரு கதையும், வேறு ஒரு தொகுப்பில் பெண்ணியம் எனும்பேரில் (வாசகர்களை ஈர்ப்பதற்காகவும் இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் எனக்குள் இன்னும் இருக்கிறது) சில கருத்துகளையும், வார்த்தையாடல்களையும் கொண்ட சிறுகதைகளையும் படித்து முகஞ்சுழித்திருக்கிறேன். இதுவரை அடக்கவைத்த உணர்வுகளை வெளிக்கொணர வைத்த அரவிந் அப்பாத்துரைக்கு நன்றி.

"போர் நிற்கவேண்டுமென்றால் இருதரப்பினருக்கும் பொருளாதார நெருக்குதலை ஏற்படுத்த வேண்டும்" வேதாந்த வரிகளோடு கதை ஆரம்பித்ததால் முதற் கதையாக இதைப்படித்தேன். இது குறித்து விமர்சிக்க தூண்டியது. குடிசாரக்கணவனை விட்டு சுதந்திரமாக வெளியேறும் ஒரு நாயகியைப் பற்றியும், கதைநாயகியின் சகோதரியின் வார்த்தைகளில் பிற்போக்குத்தன்மையான கருத்துகளைக் கூறி கதாநாயகியும் அதை முறியடிப்பதும் சரிபாணதே. ஆனால் (எதிர்) நாயகியின்(!) குணதிசயத்தை விளங்கவைக்க "கலரையும் மலரையும் ஒரே படுக்கையில்....." என்பனபோன்ற வார்த்தைகள் தேவையா? இதை அரவிந்திடம் மட்டும் கேட்கவில்லை இப்படியான எழுத்தாளர்களையும், இப்படியான படைப்புகளைப் பிரகரித்து சமூகசேவைசெய்யும் பதிப்பாளர்களையும்தான் கேட்கத்தோன்றுகிறது.

பெண்கள் தொகுப்பு ஒன்றில் பார்த்தால் அதில் வந்த சிறுகதைகள் எதிலும் ஒரு போக்கியமாக ஆண்பாத்திரத்தைக் காணவில்லை. எல்லாரும் கயவர்கள், காமப்பித்தர்கள், பெண்டாட்டியையே பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்துபவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னுமொரு எழுத்தாளர் எழுதுவதெல்லாம் உலகிலன் வித்தியாசமான வாசனை உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் அவரது ஆண், பெண் எல்லாமே வித்தியாசமான உணர்வு கொண்டதாக இருக்கும். பிணத்தைப் புணரும் காவலாளி, குழந்தையோடு உறவு இப்படியாக இருக்கும். இப்படி "உணர்வு" பூர்வமாக எழுதாதவர்கள் "தயிர்வடைகள்" என்று "நக்கல்" வேறு செய்திருக்கிறார்.

இவர்கள் குறிப்பிடும் இப்படியான கதை நபர்கள் உலகில் ஒரு சிலர் இருக்கலாம். "நல்லதைச் செய்" என்று எழுதச் சொல்லவில்லை. தீதானவற்றை தீமை என்றாவது காட்டுங்கள். இன்னுமொரு சந்தேகம். இவர்கள் தாங்கள் எழுதும் பத்திரிகைகளுக்கு எவ்வாறு எழுதுகிறார்கள்? ஏனென்றால் சில எழுத்தாளர்களின் கதைகளின் தன்மை வெளிவரும் பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்றவாறும் அமைந்திருக்கிறது.

இது ஒரு வகையான எழுத்து விபச்சாரம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. படைப்பாளி என்பவனுக்கு குறைந்தபட்ச சமூகப்பொறுப்பாவது வேண்டும். எதற்காக எழுதுவது ஏன்? நடந்துவிட்ட தவறுகளையும், சமூகத்தில் புரையோடிப்போயிருக்கும், சமூகத்தைப் பாதிக்கும் விடயங்களையும் வெளிப்படுத்தி, இனி அத்தகைய தவறுகள் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகவும், எதிர்கால சமூகம் எப்படி சிறப்பற அமைப்பவேண்டும் என்ற தூரப்பார்வைக்காகவா? அல்லது எதையாவது வாசிக்கக் கொடுக்காவிட்டால் வாசகன் துடித்துப்போய்விடுவான் என்பதற்காகவா என்பதை யாராவது தெளிவுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

அப்பாவி வாசகன் ஆனந்து

எழுத்தாளர்களின் குரல்கள் (இணைய இதழான அம்பலத்தில் படித்ததில்.....) சரவணன்

சுவசங்கரி

கேள்வி: புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் செயல்பாடுகள் இலக்கியத்திற்கு எந்த வகையில் உதவியாக இருக்கிறது? பதில்: நிறைய இருக்கு. இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து போன தமிழர்கள்

தமிழ்ச் சங்கங்கள் மூலம் நமது எழுத்துக்களை வெளியிடுகிறார்கள். நமது எழுத்தாளர்களை அழைத்து கௌரவிக் கிறார்கள். அங்கிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் நமது எழுத்தை வெளியிடுகிறார்கள். நமது புத்தகங்களை பெருமளவில் வாங்கிக் கொள்வதும் அவர்கள்தான்.

கேள்வி: ஒரு வாசகன் இலக்கியத்தை எப்படி அணுக வேண்டும்?

பதில்: வாசகன், படைப்பாளிக்கு திசைவாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எழுத்தாளன் என்ன சொல்கிறானோ அதைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு திசைவாகத்தான் விமர்சனத்தை வைக்க வேண்டும். இராமாயணத்தில் இராவணனுக்கு 10 தலை என்றால் முதல்ல சரின்னு கேட்கணும். அப்புறம் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து விமர்சனம் வைக்கணும். எரிச்சலூட்டக் கூடாது. வாசகர் நாவலைப் படிக்கும் போதே எதிர்மறையாகத்தான் படிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

எம். ஜி. சுரேஷ்

"நாநீ" பதில்கள்

குணம் - பாரிஸ்
கேள்வி துளிரில் நகைச்சுவைத் துணுக்குகள் வருவதல்லையே. ஏன்?

பதில் இது எம் தவறா? உங்கள் தவறாயிற்றே. எங்கே எடுங்கள் பேனாவை எழுதுங்கள் துணுக்குகளை.

சண்முகநாதன் - மெய்சன் அல்பேட் (பிரான்ஸ்)
கேள்வி 21ம் நூற்றாண்டில் உங்களை அதிகம் பாதித்த விடயம் என்ன?

பதில் விடயமல்ல, விடயங்கள்... ஏராளம். இன்னமும் உலகமெங்கும் தொடரும் வன்முறையான யுத்தங்கள், மனிதத்தின் மரணங்கள். திட்டமிட்டே வறுமைக்குள் தள்ளப்படும் அப்பாவிகள், மேற்குலகம் நீட்டும் வன்முறைக் கரங்களுக்குள் சிக்கித் திணரும் வளர்முக நாடுகள்...

சித்திரா - சார்சல்
கேள்வி தோல்வி நிலையென நினைத்தால்?

பதில் துளிர் வந்திருக்காது.

கவிப்பிரியன் - பாரிஸ் 7

கேள்வி புதிய படைப்பாளர்கள் தோன்றுவதற்கு உங்கள் ஆதரவு எத்தகையது?

பதில் வாருங்கள், வரவேற்கிறோம். வரவேற்றுக்கொண்டே இருப்போம்.

லுமியர் மகடன்
கேள்வி அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட புலம்பெயர் திரைப்படங்களைப் பார்த்தீர்களா? எப்படியிருந்தது? பதில் தங்கள் வாழ்வியல் போராட்டங்களுக்கு மத்தியிலும் தம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய அந்தக் கலைஞர்களுக்கு வாழ்த்துக்களும், பாராட்டுக்களும். ஆனாலும் ஆராய்வதற்கும், சீனீமா பற்றிய நீண்ட படிப்புக்கும் அவர்கள் உட்பட வேண்டும்.

தேன்மொழி - ஓபவில்லியே

கேள்வி சங்க காலத்தையும் சமகாலத்தையும் வெளிப்படுத்தும் வாழ்வியல் போராட்டங்கள் குறித்து 'துளிர்' கவனம் செலுத்துவதல்லையே ஏன்?

பதில் நாங்களே எழுதிக் கொண்டிருந்தால் உங்களுக்குச் சலிப்பேற்படாதா? நீங்களும் இதுகுறித்து முயலலாம் தானே. துளிரில் பக்கங்கள் உங்களுக்காகத் திறந்தே உள்ளன.

சிவகுமார் - நொய்சி சாம்ப்

கேள்வி புலம்பெயர் படைப்பாளிகள் குறித்து உங்களின் நிலைப்பாடு என்ன?

பதில் புலம்பெயர் படைப்பாளிகள் என்ற ஒரு முழுமையான அங்கீகாரத்தை தங்கள் படைப்புப் போராட்டங்கள் மூலம் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டது தமிழ் எழுத்துலகில் மட்டுமே நிகழ்ந்துள்ளது, ஏனைய தமிழ்ப் படைப்புகள்கள் அவர்கள் குறித்து அஞ்சுவதும் அவர்கள் தங்கள் இலக்கை அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

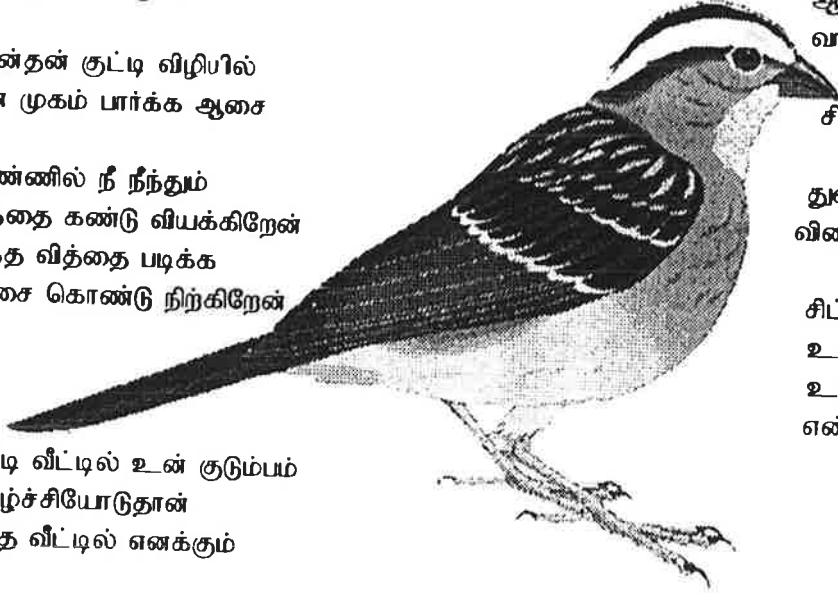
சின்னஞ் சிறு ஆசை

சிட்டுக்குருவி... சிட்டுக்குருவி
உன்தன் பட்டுச் சிறகு மேலே
புதுதுறங்க ஆசை

உன்தன் குட்டி விழியில்
என் முகம் பார்க்க ஆசை

விண்ணில் நீ நீந்தும்
விந்தை கண்டு வியக்கிறேன்
அந்த வித்தை படிக்க
ஆசை கொண்டு நிற்கிறேன்

குட்டி வீட்டில் உன் குடும்பம்
மகிழ்ச்சியோடுதான்
அந்த வீட்டில் எனக்கும்

இடம் தருவாயோ

எந்தன் கவலை மறந்து நான்
உன்னோடு பாட வேண்டுமே
ஆனந்தமாய வாழும் உன்
வாழ்க்கை அறிய வேண்டுமே

சிட்டுக்குருவி என்தன் சின்னக்குருவி
கட்டுக்களை விட்டு கவிதை பாட ஆசை
துன்பங்களைத் தேய்த்து
விண்ணில் கூடு கட்ட ஆசை

சிட்டுக்குருவி சிட்டுக்குருவி
உன்னோடு என்னையும் சேர்த்துக் கொள்
உந்தன் சின்னச் சிறகால்
என்னையும் அணைத்துக் கொள்

- சிவா

நான் நானே!

சொத்தெல்லாம் விற்று
சுகம் தேடிவந்த மனிதர்,
அகதியென்ற சொல்லுரைக்க
அவதிப்பட்ட வேளைகள்.

நாவொன்று என்றுரைத்து
நாதியில்லாமல்
புழுதிமண் தேசத்து புதல்வர்கள்
வாய்மைகள் யாவும்
வழக்கொழிந்து போனதோ.

நாப்போனால் அது
நலவிலத்தலையென்று
நாக்சாமல்ப்
பேசிவிட்டு

புலம்பெயர்ந்த
மண்ணிலே புதுப்
பணத்தைக் கண்டவுடன்
நாவிரண்டானதோ
நன்மை மறந்து.

முகங்கள் யாவும்
முகமூடிகள் தேடின
மனங்கள் யாவும்
மாற்று உறை தேடின
உறைவிடத்து
விழுமியங்கள்
பகட்டையும் பொய்யையும்
புதிதாய்ப் போதித்தன.

நன்றி மறவா
மனிதன் மனிதம்
இழந்தான்

புதுப்புது உறவுகளுக்கு
மனித முடிகொண்டு
மாயையுடன் மலர்ந்தான்

நம்பமறுத்த மனங்களும்
ஈற்றில்
நம்பித்தானானது

சுவையறிந்த
நாவுகள்சூட
சுபநலத்தை நாடின
சேவை என்று வந்தவர்
சகலதைத்தையும் மறந்தனர்

உயிர்வாழ
வழிவிட்டவரை ஏய்த்து
தம் உடல் வளரத்
தடம் பதித்தவர்
மான்டர் சாதியின்
எத்தடத்து வகையினர்
வேண்டுமோ
இவ்வகையினக் கூத்து
என்னா சுவையிழந்தாலும்
என்மனம் எனைமறந்தாலும்
என்முகம் என்றும் மாறா
உண்மையை வேண்டி
நிற்பேன்.

ரதிபாலன்

எங்கே யார்கிறது எங்கள் இனிய தவழறை

அந்தப் பையன் பாரிசுக்கு பதின்மூன்று பதின்னான்கு வயதில் வந்திருக்கலாம். ஆரம்ப காலத்தில் புதிய இடம் குறித்த பயம் எல்லாம் இருந்தது. பிரெஞ்சுப் பாடசாலைக்குப் போகத் தொடங்கினான். பல்வேறு இன நண்பர்களும் அவனுக்கு கிடைத்தனர். ஆரம்பத்தில் பெரியோர்களிடம் மரியாதையுடனும் பண்பாகவும் அவன் பழகினாலும் அவனில் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலவும் கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரமான சட்டங்களை அவன் தவறாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தான்.

குறிப்பிட்ட வயது வந்ததும், அவன் ஒருதொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு போகத் தொடங்கினான்.

அவனது தாயார் அவன் தொழில் படித்து ஒரு நிறுவனத்தில் பயிற்சி பெறுவதாகவும், குறைந்த சம்பளம் தான் பெறுகிறான் என்றாலும், வருங்காலத்தில் அவன் நல்ல தொழிற்பயிற்சியைப் பெற்று, நல்ல சம்பளத்தில் வேலை என்றும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார். அவன் பல இரவுகள் வீட்டுக்கு வருவதைக் கண்டு கொண்டு தான் இரவில் நெடுநேரம் வேலை செய்வதாகவும்,

பின் முதலாளியுடனேயே தங்கிவிடுவதாகவும் காரணம் சொன்னான்.

தாயார் சம்பளப் பணத்தைக் கேட்டால், இன்னமும் தனக்குச் சம்பளம் தரத் தொடங்கவில்லை எனவும் சொன்னான். சிறிது காலத்தின் பின் அவன் தாய், அவனை அவசர அவசரமாகக் கனடாவுக்கு மிகவும் சிரமப்பட்டு நிறையப் பணம் செலவளித்து அழைத்துச் சென்று விட்டார். அவர்கள் போன சில நாட்களின் பின் அவர்களது வீட்டுக்கு பதினைந்து வயது மதிக்கத்தக்க பாகிஸ்தான் இளம்பெணாருத்தி, கைக்குழந்தையுடனும் சமூக சேவகி ஒருத்தியுடனும் வந்து, பக்கத்து வீடுகளில் அவனை விசாரிக்கத் தொடங்கினாள்.

நடந்தது இதுதான். அப்பெண்ணை அவன் காதலித்து, அவளைத் தாயாக்கி விட்டுத் தப்பிப் போய்விட்டான். தனக்குக் கிடைத்த சம்பளப் பணத்தையும் தனது காதலியை வசியப்படுத்தவே செலவு செய்துள்ளான். இதன் மூலம் தனது தாயையும் அவன் ஏமாற்றியுள்ளான். அத்துடன் தனது தவறான நண்பர்களின் உதவியுடன் தான் காதலித்த பாகிஸ்தான் காதலியின் குடும்பத்தையும் பயமுறுத்தியுள்ளான். இத்தகைய தவறுகள் எம் இளம் சந்ததியினரிடையே இப்போது அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் இத்தகைய

தவறுகள் ஐரோப்பியச் சிறுவர்களிடையே மிகவும் குறைவு. எம் சிறார்களிடம் இத்தகைய தவறுகள் அதிகரித்துள்ளமைக்கான காரணிகளை நாம் ஆராய வேண்டியுள்ளது. இதுபோன்ற தவறுகள் பிரான்சில் பிறந்து வளர்ந்த எம் குழந்தைகளிடமும் அதிகமாக இல்லை. இடை வயதுகளில் தாய் நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்து வளர்பவர்களிடமேயே அதிகமாக உள்ளது. இவர்களே தெரு வன்முறைகளிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இவர்களது குற்றச் செயல்கள் கொலை கொள்ளை வரை போயுள்ளது. காரணம் ஈழத்தில் இவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கைச் சூழலுக்கும் இங்கு நிலவும் வாழ்க்கைச் சூழலுக்குமான வேறுபாடுகள் தான். அங்கு தவறு செய்தால் வாழும் சமூகத்திற்கே அத்தவறு தெரிந்து தான் ஒதுக்கப்பட்டு விடுவேன் என்கின்ற பயம் இங்கு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அது மட்டுமன்று சிறுவயதில் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு வருவதற்காகப் புறப்பட்டு வேறு ஆசிய, ஆபிரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் நீண்டகால இடைவெளிகளில் தங்கி நின்று மனக்குழப்பத்திற்கு உள்ளாகி ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு வருதலுமாகும்.

இன்று ஐரோப்பியச் சமூகம் ஏனைய இனத்தவர்களும் கூட எம்மை அச்சத்துடன் பார்க்கிறார்கள். அத்துடன் பெற்றோர்களுக்கும் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்குமான இடவெளிகள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றது. சில பெற்றோர்கள் அப்பாவிளாக பிள்ளைகளால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக பிரெஞ்சுமொழி அறிவற்ற பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வி குறித்து எந்த அக்கறையும் எடுப்பதில்லை. இது குழந்தைகளுக்கு இலகு வாகிவிடுகிறது. தங்கள் விருப்பப்படி நடக்க முற்படுகின்றனர். கல்வியில் கவனம் செலுத்துவதை கைவிட்டு விடுகின்றனர். பெற்றோரை ஏமாற்றி அவர்களிடம் பணம் பெற்று தம் மனம் போனபடி செலவு செய்கின்றனர். பல குழந்தைகள் தமிழ்ப் பெற்றோர்களின் பணம் சேர்க்கும் ஆசைக்கும் பலியாகிறார்கள். அதாவது குழந்தைகளுக்கு விடுமுறை தினங்களைக் கழிப்பதற்கு அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் பணத்தை அவர்களை விடுமுறைக்கு அழைத்துச் செல்லாது அப்பணத்தை தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பிள்ளைகளைக் கவனியாது விடுகின்றனர். இதனால் பிள்ளைகள் ஏமாற்றத்தின் உச்சத்திற்கு செல்கிறார்கள். மனச்சோர்வு அவர்களிடையே அதிகரிக்கிறது. இனவேறுபாட்டை எங்கள் குழந்தைகளினிடையே ஊட்டிவிடுவதால் இங்கு வாழும் குழந்தைகளுக்கிடையே தவறான எண்ணங்கள் உருவாகின்றன. அவர்களிடையே இடைவெளி அதிகரிக்கிறது. உதாரணமாக ஆபிரிக்க நாட்டுக் குழந்தைகளுடன் தங்கள் குழந்தைகள் பழகுவதால் தங்கள் குழந்தைகள் கெட்டுப் போய்விடுவார்கள் என்ற தப்பான மனப்பான்மை

(தொடர்ச்சி 28ம் பக்கம்)

**கணனியின் பாகங்களும் செயற்பாடுகளும்
பற்றிய சிறிய கண்ணோட்டம்**

Moniteur :

நீங்கள் கணனியில் செய்யும் வேலைகளைப் பார்ப்பதற்கு உதவும் ஓர் சாதனம். இது தொலைக்காட்சி போன்றது.

Écran :

Moniteur இன் முன்பகுதி (திரை) ஆனால் écran என்று முழுவதையும் சேர்த்தும் அழைப்பதுண்டு. இது நீங்கள் கணனியில் வேலைசெய்யும் வேலைகளை, படங்களை, எழுத்துகளைப் பார்ப்பதற்கு உதவும்.

Clavier :

நீங்கள் கணனிக்கு வேலைகொடுப்பதற்கான கொமாண்ட்களைக் கொடுப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும் உபயோகிக்கப்படும் கருவி.

Souris :

நீங்கள் கணனியில் செய்யும் வேலைகளை இலகுபடுத்துவது. நீங்கள் விரும்பிய இடங்களை, எழுத்துக்களை, படங்களைத் தெரிவுசெய்வது, இடமாற்றம் செய்வது போன்ற பல வேலைகளைச் செய்ய உதவும்.

Tapis à Souris :

குறி இலகுவாக இயங்குவதற்கும் குறியில் அழுக்குப் படியாமல் இருப்பதற்கும் குறியின் கீழ் வைக்கப்படுவது.

Lecteur-Disque :

டிஸ்க்கெற்றுகளில் உள்ளவைகளை வாசிப்பதற்கும், அவற்றில் எழுதுவதற்கும், அவற்றை ஆயத்தம் (போர்மாற்) செய்வதற்கும் உதவும் கருவி.

Lecteur CD-Rom :

சீடியில் உள்ளவற்றை வாசிப்பதற்கு உதவும் கருவி. ஆனால் இதனால் எழுதமுடியாது. எழுதுவதற்கு Graveur ஆல் மட்டுமே முடியும்.

Disquette :

இதில் நீங்கள் கணனியில் செய்த வேலைகளைப் பதிவு செய்து வைப்பதற்கும், பதிவு செய்துள்ளவற்றை மீண்டும் திறந்து வாசிப்பதற்கும், மாற்றம் செய்வதற்கும் பாவிக்கப்படும். இவை 2 வகைப்படும்.

அவை:

HD = **H**igh **D**ensity, இதன் கொள்ளளவு 1,44 MO ஆகும்.

DD = **D**ouble **D**ensity, இதன் கொள்ளளவு 720 KO ஆகும்.

Octet எனப்படுவது 8 சொற்களைக் கொண்டிருக்கும். இதை ஆங்கிலத்தில் Byte என்பார்கள்.

1024 Octets = 1 KO (**K**ilo **O**ctets)

1024 KO = 1 MO (**M**ega **O**ctets)

1024 MO = 1 GO (**G**iga **O**ctets)

எனவே ஒரு Disquette இன் கொள்ளளவைப் பொறுத்தே அதனுள் நீங்கள் விரும்பிய Fichers களைப் பதிவு செய்யமுடியும்.

Haut Parleur -

ஒலிபெருக்கி (கணனியில் கார்ட்டு சோன் இருந்தால் மட்டுமே இதை நாங்கள் பொருத்த முடியும்.) இதனுடாக ஒலியை நாங்கள் கேட்கலாம்.

Unité-Central -

கணனியின் முக்கிய பகுதி. இதனுள்ள்தான் Disk-Dur, Lecteur Disque, Lecteur CD-Rom (CD=**C**ompact **D**isk **R**ead **O**nly **M**emory), Carte Mère, Carte Graphique (Carte Vidéo), Carte Son, Ram (**R**andom **A**ccess **M**emory), Processeur, Carte d'aquisition Vidéo, CD Graveur போன்ற அனைத்தும் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இதனுடைய வேகம் Carte Mère, Processeur இன் வேகத்தையும். Ram இன் வேகத்தையும் பொருத்தே அமையும்.

(இவற்றின் தொழிற்பாடுகள், பொருத்தும் முறைகள் பற்றி உதிரிப்பாகங்களைப் (Hardware) பற்றிய பாடத்தில் கற்போம்.)

கணனியில் Hardware, Software என 2 பகுதிகள் உண்டு. எனப்படுவது உதிரிப்பாகங்கள் பற்றியது, எனப்படுவது Logiciel என்று பிரெஞ்சு மொழியில் சொல்லப்படுவது ஒரு வேலைத்தளம், அதாவது ஒரு புறோக்கிராம். உதாரணமாக Photoshop, Office 2000, Pagemaker, Quarkexpress எனத் தொடர்ந்துகொண்டே போகும். உங்கள் தேவைகளைப் பொறுத்து அவற்றை நீங்கள் கணனியில் பதிவு (Install) செய்து வைத்துக்கொண்ட பின் அவற்றில் வேலை செய்யலாம். ஆனால் இவற்றை கணனியை இயக்கும் System d'Exploitation (MS-

DOS/Windows 2,0/3,1/3,11/95/98/2000/ME/NT ஐப் பதிவுசெய்த பின்னரே பதிவு செய்ய முடியும். MS-DOS (**M**icro**S**oft **D**isk **O**perating **S**ystem) எனப்படுவது MicroSoft எனும் ஸ்தாபனத்தால் 1981ம் ஆண்டு 8088 என்னும் Processor ற்காக உருவாக்கப்பட்டது. MicroSoft ஸ்தாபனம் 1975ல் Bill Gates, Paul Allen என்பவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

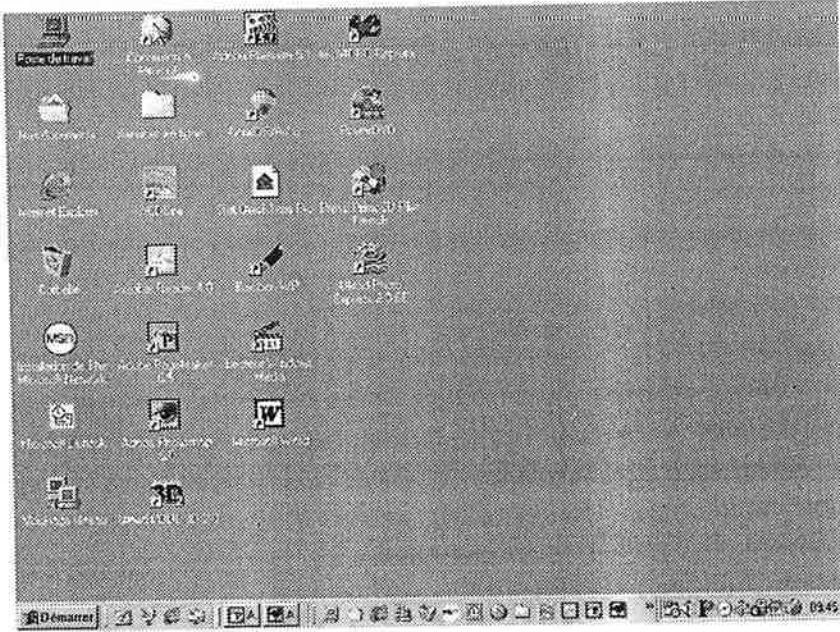
இந்த கணினியில் PC (**P**ersonnel **C**omputer) அதாவது IBM (**I**nternational **B**usiness **M**achine), Macintosh d'Apple என 2 வகையானவைகள் உண்டு. PCஐ இயக்குவது MS-DOS/Windows உம், Mac ஐ இயக்குவது OS (**O**perating **S**ystem)/OS2 உம் ஆகும்.

உலகிலே அதிகளவிலான மக்கள் பாவிப்பது PC தான். எனவே நாங்கள் இதைப்பற்றி அடுத்த பாடத்தில் பார்ப்போம்.

Windows 98

முன்பகுதி (écran) இன் விளக்கம் :

மாதிரி 1.1 ►

நீங்கள் உங்கள் தாய்மொழியில் இலக்குவாக கணினி கற்றுக்கொள்ள தொடர்புகொள்ளுங்கள்
 சிறி : 06 12 86 20 29
 (DOS/Windows98/ME, Montage Vidéo, Photoshop, CorelDraw, etc...)

Windows 98 இல் முதற்பக்கம் மாதிரி 1.1 இல் காணப்படுவதுபோன்று காட்சியளிக்கும். இது Bureau என அழைக்கப்படும்.

மாதிரி 1.2 ►

மாதிரி 1.2 இல் காணப்படும் பகுதி Barre des tâches என அழைக்கப்படும்.

Windows 98 இல் பலதரப்பட்ட விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும்.

Le Bureau : இதனுள்ள்தான் உங்களுடைய திரையில் காணப்படும் பலதரப்பட்ட விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் கணினியிலுள்ள முழு விடயங்களையும் உள்ளடக்கியிருப்பது இதுதான். பலதரப்பட்ட Icônes (அடையாளங்கள்) களும், பல Menus களும், இருக்கும். நீங்கள் ஒரு Application இல் (வேலைத் தளத்தில்) முழுத் திரையில் வேலைசெய்யும்பொழுது Barre des tâches தவிர்ந்த திரையில் (Bureau) உள்ள ஏனைய எல்லாமே மறைந்துகாணப்படும்.

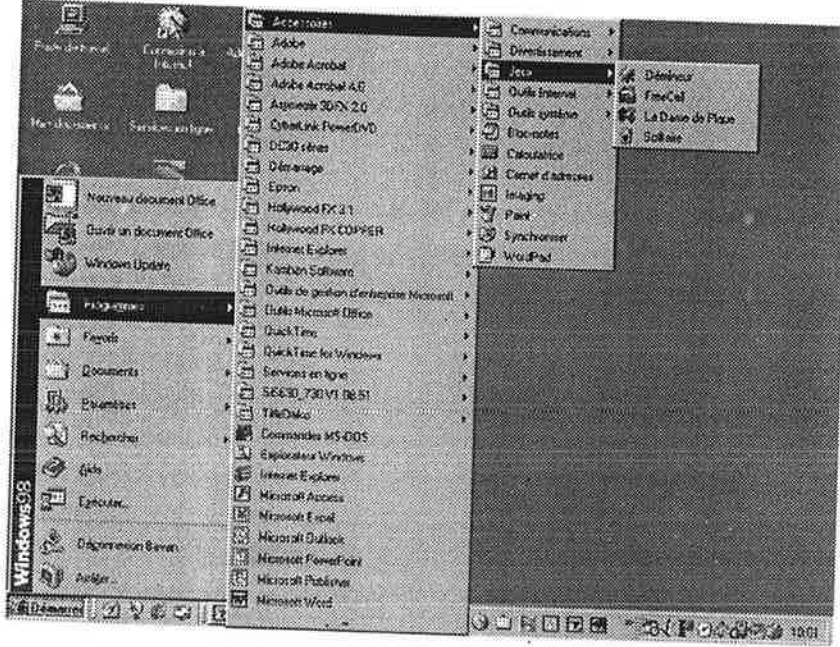
Les Icônes du bureau : Bureau வில் பலதரப்பட்ட (Icônes) அடையாளங்கள் காணப்படும். இவற்றுக்குப் பின்னால் பல விடயங்கள் மறைந்துகிடக்கின்றன. உங்களுடைய குறியை நீங்கள் ஓர் அடையாளத்திற்கு மேல் வைத்து வலப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்துங்கள், உதாரணமாக La Corbeille. சில விநாடிகளில் ஏதோ ஓர் அறிவித்தல் காட்டப்படும். இந்தவிதமான அறிவித்தல்கள் ஒவ்வொரு அடையாளத்தினதும் செயற்பாட்டினை அல்லது உள்ளடக்கியிருக்கும் விடயத்தினை சீக்கிரமாக அறிந்துகொள்வதற்கு உதவும். இடப்பக்க பட்டினை 2 தடவைகள் அழுத்தினால் அவற்றைத் திறக்க முடியும்.

La barre des tâches : இது உங்கள் திரையில் கீழ்ப்பகுதியில் காணப்படும். இதிலுள்ள Démarrer பட்டின் Windows 98 இல் கூடுதலான தொழிற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. பல (Icônes) அடையாளங்களையும், பலதரப்பட்ட அறிவித்தல்களையும் கொண்டிருக்கும். இந்த Barre des tâches எனப்படுவது Windows 98 இன் Pierre d'angle என்று அழைக்கப்படும்.

இதன் மேல் சூறியை வைத்து வலப்பக்க பட்டினை ஒருமுறை அழுத்தினால் அது கீழே மாதிரி 1.3 இல் காணப்படுவதுபோல் காட்சியளிக்கும்.

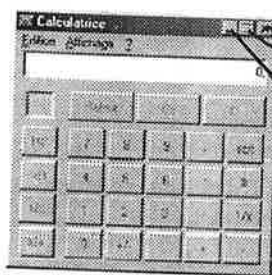
மாதிரி 1.3 ▶

இப்போது நீங்கள் சூறியின் பட்டினை அழுத்தாமல் அப்படியே மேல்நோக்கி நகர்த்தி Programmes என்பதன் மேல் கொண்டுபோங்கள். இதில் காணப்படும் ஒவ்வொன்றும் உங்கள் கணினியில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் Logiciel களாகும். அதாவது Programmes ஆகும். இவற்றின் இடதுபக்கத்தில் அம்புக்குறிகள் காணப்படுமாயின் அவற்றில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள ஏனைய Programmes களைக் காணலாம். அவற்றில் ஏதாவது ஒரு Icône மேல் சூறியை வைத்து இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்தினால் அவை திறக்கப்படும்.

இப்போது நீங்கள் உதாரணமாக Démarrer/Programmes/Accessoires/calculatrice என்பதில் சூறியின் இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்துங்கள். இப்போது Calculatrice திறக்கப்பட்டுவிட்டது.

மாதிரி 1.4 ▶

முடுவதற்கு - Fermer

பெரிது அல்லது சிறிதாக்குவதற்கு - Restaurer/agrandir

மடித்து வைப்பதற்கு - Réduire

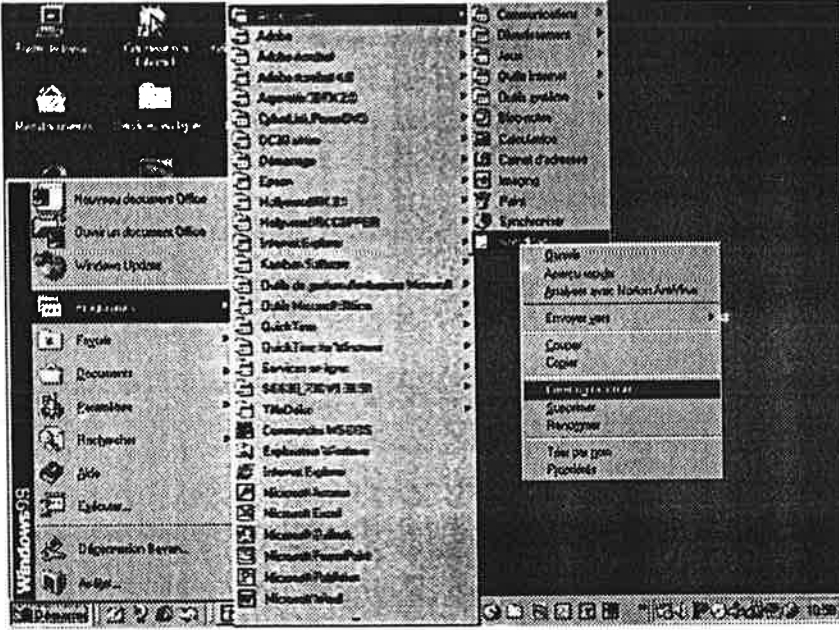
இப்போது இதை மடித்து வைத்துவிட்டு Démarrer/Programmes/Accessoires/WordPad இல் அழுத்துங்கள். இப்போது திறக்கப்பட்டுவிட்டது. இவற்றில் எப்படி வேலை செய்வது என்பதன் விளக்கத்தை நாங்கள் பின்னர் வரும் பாடங்களில் படிப்போம். தற்போது நீங்கள் முடுவதற்கெனக் காட்டப்பட்டிருக்கும் புள்ளடி அடையாளத்தில் சூறியின் இடப்பக்க பட்டினை அழுத்தி முடுங்கள். கீழே Barre des tâches இல் Calculatrice மடித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சூறியின் இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்துங்கள். அது இப்போது மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வலப்பக்க மேல்முலையிலுள்ள புள்ளடியில் அழுத்தி முடுங்கள்.

Créer 1 raccourci:

இப்போது நீங்கள் Bureau வில் WordPad, Calculatrice ஆகியவற்றின் Raccourci (சுருக்கமான பாதை) களை உருவாக்கப்போகிறீர்கள். இதற்கு 2 வழிமுறைகள் உள்ளன.

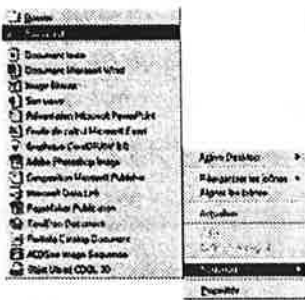
1. Démarrer/Programmes/Accessoires/WordPad இன் மேல் குறியை வைத்து வலப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்துங்கள். இப்போது மாதிரி 1.5 இல் காணப்படுவதுபோல் காட்சியளிக்கும். WordPad என்பதில் வைத்து குறியின் இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்துங்கள். இப்போது WordPad என்றும் WordPad (2) என்றும் 2 Icônes கள் உள்ளன. இப்போது நீங்கள் WordPad (2) என்பதில் குறியை வைத்து வலப்பக்க பட்டினை அழுத்திப் பிடித்துப்போய் குறியின் பிடிப்பை வலது கைப்பிடிப்பை Bureau வில் விட காணப்படுவதில் குறியின் இடப்பக்க பட்டினை இப்போது Bureau வில் WordPad (2) என்று ஒர் Icône உள்ளது. இதேபோன்று நீங்கள் Calculatrice இன் Icône ஐயும் உருவாக்கலாம். இது மிக இலகுவான முறை.

மாதிரி 1.5 ▶

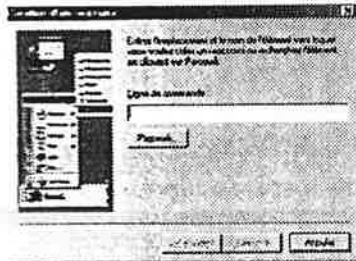

2. Bureau வில் வெறும் இடத்தில் வைத்து குறியின் வலப்பக்க இப்போது மாதிரி 1.6 இல் காணப்படுவதுபோல் காட்சியளிக்கும். இப்போது Nouveau/Raccourci என்பதில் வைத்து குறியின் இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்துங்கள். இப்போது மாதிரி 1.7 போல் காணப்படும். இதில் Parcourir... என்பதில் இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்துங்கள். இப்போது மாதிரி 1.8. போன்று காணப்படும். உங்களுக்கு உள்ள பிரச்சினை நீங்கள் உருவாக்கப்போகும் Icône எங்கே இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். எனவே Windows இல் உள்ளவை அனைத்தும் Windows என்ற Répertoire இனுள் இருக்கும். தவிர்ந்த வேறு Logiciel களைப் பதிவு செய்திருந்தால் அவை Programmes Files என்ற Répertoire இனுள் வெவ்வேறு Sous-Répertoires களினுள் இருக்கும். இவ்வழிமுறை நீங்கள் கணினியைப் பற்றி ஓரளவு அறிந்துகொண்டபின் இலகுவாகவிருக்கும்.

மாதிரி 1.6

மாதிரி 1.7 ▶

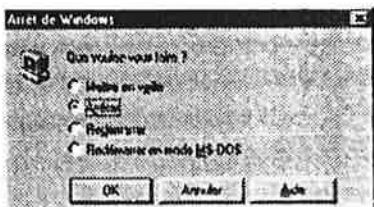

மாதிரி 1.8

அடுத்த பாடத்தில் நாங்கள் (Renommer) பெயர்மாற்றுதல், Barre des tâches இல் இந்த Icônes களை அல்லது Bureau வைக் கொண்டுபோவது எப்படி என்பதைப் பற்றிப் படிப்போம். இப்போது Barre des tâches இல் உள்ள Démarrer/Arrêter... இல் வைத்து குறியின் இடப்பக்க பட்டினை அழுத்துங்கள். அது இப்போது மாதிரி 1.9 இல் காணப்படுவது போன்று காட்சியளிக்கும்.

மாதிரி 1.9 ▶

இப்போது நீங்கள் உங்கள் கணினியை நிறுத்துவதற்கு இல் குறியை வைத்து இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்திவிட்டு இல் இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்தலாம் அல்லது மீண்டும் அதை இயங்கவைப்பதாயின் இல் இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்திவிட்டு இல் இடப்பக்க பட்டினை 1 முறை அழுத்தலாம்.

குழந்தைகள் பற்றிப் பேசும் தமிழ்ச்சினிமாக்கள்

மிகவும் மனம் வருந்தத் தக்கதாகவே உள்ளது. இன்றுவரை தமிழில் குழந்தைகள் பிரச்சினைகள் குறித்தோ அவர்களின் இயல்பான மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக் கூடிய தரமான எந்தத் தமிழ்த் திரைப்படங்களும் உருவாக்கப்படவில்லை என்பது. உலகிலேயே அதிக திரைப்படங்களை உற்பத்தி செய்யும் மிகப்பெரிய தொழிற்சாலைமாக இருக்கும் தென்னிந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படத்துறை வன்முறையைத் தூண்டுவதும், பட்டாள தனங்களைப் பயமரியாடாதகளைப் பட்டாள அடகுவைத்துச் சூககத்தைக் கேவலப்படுத்தும் திரைப்படங்களையே அதிகமாகத் தருகின்றது. இது வெட்கக்கேடான ஒரு செயலாகும். சினிமா என்பது மனித வாழ்வியலை பதிவாக்கும் ஒரு சாதனம். இது மனிதனின் தேவைகளை ஆராய வேண்டும், சமூகத்தினிடையே அதனுடைய வாழ்வியல் குறித்து கேள்விகளை எழுப்ப வேண்டும். சாதாரண மனிதனின் அதி உச்சமான கனவுகளையும், ஆசைகளையும் பதிவு செய்யவேண்டும். ஒரு மனிதனுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகளைப் பற்றும், கடமைகளைப் பற்றும் அவனுக்குத் தெளிவு படுத்தவேண்டும். மனிதனை வாழ்வியல் போராட்டத்திற்குத் தயாராக்க வேண்டிய கடமையும் சினிமாவுக்கு உண்டு. ஆனால் தமிழ்ச் சினிமாவின் உட்பாளிகள் 'நாக்கறக்கும் காது', 'காது வெட்டும் காது', 'கைவெட்டும் காது' என்று தங்கள் நச்சுச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் திரைப்படங்களையே தருகிறார்களே நவீன, நல்ல சினிமா குறித்து இன்றுவரை சிந்தியதற்குத் தெரியவில்லை. அதிகமான

திரைப்படங்கள் நம்பமுடியாத கதாநாயகக் கற்பனைகள் குறித்தே உள்ளன. அதாவது கதாநாயகன் ஏழையாக இருப்பான் ஆனால் அவன் அணிந்திருக்கும் உடையோ பணக்காரப் பாவனையிலிருக்கும். இத்தகைய படைப்பாளிகளிடமிருந்து குழந்தைகள் சினிமாவை எதிர்பார்ப்பது என்பது முடியாததுதான். ஆனாலும் 'மணிரத்தினம்' என்ற இயக்குநர் இயக்கிய 'அஞ்சலி' சினிமா குறித்து கொஞ்சம் பேசுவோம். மனவளர்ச்சி குன்றிய ஒரு குழந்தையின் கதையே அஞ்சலி. தாயும் ஏனைய சகோதரர்களும் அதனை வெறுத்துவிடுவார்கள் என நினைக்கும் கதாநாயகன் அஞ்சலியை ஒளித்து வைத்து வளர்க்கிறார். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் அஞ்சலியைப் பற்றிய உண்மைகளை குடும்பத்தினர் தெரிந்து கொண்டதும் தவிர்க்க முடியாமல் அவளை வீட்டுக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அஞ்சலியால் தாயை ஏற்றுக்கொள்ள முடிய வில்லை. அதேபோல் சகோதரனாலும், சகோதரியாலும் அஞ்சலியை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் இவர்கள் அஞ்சலியைப் புரிந்துகொள்ளும் பொழுது அவள் உயிரோடு இல்லை. இந்தக் கதையில் இருந்த உயிர்ப்பு மணிரத்தினம் என்னும் சினிமா வியாபாரியால் கொச்சைப்படுத்தப் பட்டது என்பதே உண்மை. குழந்தைகள் சம்பந்தமான காட்சிகளில் அவர்களை பெரியவர்களாக்கி சாதாரண சினிமாக்குப் பைக்குள் தள்ளிவிட்டார் மணிரத்தினம். 'மழலைப் பட்டாளம்' என்னும் லட்சுமியின் இயக்கத்தில் பாலச்சந்தரின் தயாரிப்பில் வந்த படமும் இவ்வாறே. குழந்தைகளை வயதுக்கு மீறியவர்களாகப்

பேசவைப்பதும், இயல்புக்கு ஒவ்வாத பாடல் காட்சிகளில் நடிக்க வைப்பதும் பின்போக்குத் தனமான கருத்துக்களைப் பரப்பும் பக்திப் படங்களில் நடிக்க வைப்பதும் தமிழ்ச் சினிமாவில் இயல்பாகவுள்ளது. இவைகளை மீறிய ஒரு திரைப்படத்தை அண்மையில் பார்க்க முடிந்தது. அது 'கருவேலம் பூக்கள்'. தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் கனிமப் பொருட்களோடு கருகும் இளம்பூக்களைப் பற்றி இப்படம் பேசியது. இத் திரைப்படத்தின் இயக்குநர் 'பூமணி' ஒரு எழுத்தாளர் என்ற காரணத்தினால் இயல்பான தமிழ்ச் சினிமாவோடு இயைந்து போகாமல் தன் தனித்துவத்தைப் சமூகம் மீதான கோபத்தையும் இயல்பாக வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இது ஒரு நல்ல ஆரம்பம் எனலாம். அத்துடன் எழுத்தாளர் 'சுஜாதா'வின் 'நிலா' என்ற திரைப்படம். இதுவும் குழந்தைகள் சம்பந்தப்பட்டதுதான். ஆனால் இயல்புநிலை இதிலும் இல்லையெனலாம். கனவு எழுத்தாளரான சுஜாதாவின் எழுத்தை இயக்குநர் அப்படியே பிரதிபலித்தது அவரது தவறு. சிவசங்கரியின் 'குட்டி' நாவல் திரைப்படமாக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. ஒரு வேலைக்காரர் சிறுமியின் மன ஆதங்கங்களையும், வேதனைகளையும் வெளிப்படுத்தும் சிறந்த நாவல் அது திரைப்படமாக எப்படி வருகின்றதோ பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்... ஆனால் தமிழ்ப்படைப்புலகம் குழந்தைகள் குறித்த தேடல் மிகுந்த திரைப்படங்களை வெளிக்கொணர வேண்டும் என்பதில் நாம் ஆவலாகவே உள்ளோம். வளர்ந்து வரும் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்துத் திரைப்படப் படைப்பாளிகளும் இவ்விடத்தில் தங்கள் பார்வையைத் திருப்ப வேண்டும்.

திரைப்பார்வை

மிக நீண்ட கால இடைவெளியின் பின் புலம்பெயர் படைப்பாளிகள் (விழித்துக் கொண்டு!) இது திரைப்படங்களைச் சென்ற 15-07-01 அன்று மகனார் பார்வைக்கு வைத்திருந்தார்கள். அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு முன் அங்கு கேட்ட ஓர் ரசிகன் குரலை குறிப்பிடுவது நலம் என நினைக்கிறேன். அவர் சொன்னார் " அண்ணை இஞ்ச வாறுது மொத்தம் அம்பதுபேர். இத்தை நாங்கள் விமர்சனம் சொல்லி ஏனண்ணை உறவைக் கெடுப்பான்" மனதார இதைநினைத்து விமர்சனம் செய்ய முற்பட்டால் விமர்சனம் தேவையில்லை. அதற்கு முன்பு புலம் பெயர் படைப்பாளிகளை தென்னிந்திய திரைப்படங்களோடு ஒப்பிட்டு விமர்சனம் செய்தவர்களும் உண்டு. ஆனால் திரைப்படம் என்பது அங்கு மறைமுகமாக அங்கீகாரம் பெற்ற தொழில்துறை புலம் பெயர் படைப்பாளிகளுக்கு வேள்வி. அவர்களுக்கு இது தொழிலல்ல. தொழில், நேரம் போன்ற சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் பொருளாதார இடைவெளிகளுக்கு மத்தியிலும் ஈழத் தமிழர்கள் என்ற அந்த உணர்வை அவர்கள் பிரதிபலித்தார்கள் வந்த படைப்புகளோ! அல்லது (வீடியோப்படங்கள்) மொத்தம் பத்துப்பன்னிரண்டு இருக்கும். அதில் பாதிப் படைப்புகளில் நெறியாளனாய், நடிகனாய், படைப்பாளனாய், தயாரிப்பாளனாய் இருக்கும் எம்முத்த கலைஞர் திரு. இரகுநாதன் சம்பந்தப்பட்டதால் இதுகுறித்து விமர்சனத்தை சொல்லியே தீரவேண்டும்.

பரமபதம் ஒரு பெண்ணின் பணத்தாசையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு குறும்படம். அதன் நீளத்தை இன்னும் குறைத்திருந்தால் அவர்கள் நினைத்த இடம் ரசிக்காவிட்டிருந்து கிடைத்திருக்கும். அதில் அப்பாவிக்கணவனாக நடித்த கந்தசாமி அவர்கள் நடிக்கவில்லை. அப்பாத்திரமாவே மாறியிருக்கிறார். பத்திரிகையாளராகமட்டுமே அறியப்பட்ட அவர் நடிப்பதற்கு வரும் என்று காட்டியிருக்கிறார். குழந்தை பெற்றுக்கொள்வதுகூட பணச்செலவு என்று எண்ணும் நாயகி குமுதினி அவர்களின் பாத்திரப்படைப்பை இயக்குனர் கொஞ்சம் கவனமெடுத்திருந்தால் புரணப்படுத்தியிருக்கலாம். இருந்தாலும் நாயகியின் நடிப்பையும் பாராட்டலாம். சிலகாட்சிகளில் அவரது செய்கைகள் புரியாத புதிராக இருக்கிறது. ஓரளவு குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கதை- திரைக்கதை- வசனம் நம்பிக்கை தருகிறது. சிறுகதை எழுத்தாளராக அறியப்பட்ட சிவலிங்கம் சிவபாலன் (கதை- திரைக்கதை- வசனம்) முதன்முறையாக திரையில் பணியாற்றியிருக்கிறார். இயக்குனர் கொஞ்சம் கவனமெடுத்திருந்தால் படம் பேசப்பட்டிருக்கும்.

அடுத்தது வில்லிசைக்கலைஞரான இராஜன் கதை திரைக்கதை இயக்கத்தில் வெளியான "பார் இவர்கள்" படத்தில் ஒரு "வீடு" முக்கிய கதைப் பொருளாகப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல நடிகர்கள் பலர் பங்குகொண்டும் அவர்களின் திறன் வெளிப்படவில்லை. நாம் அடுத்த தலைமுறைக்கு வீட்டில் தமிழடிப்பேசி

அவர்கள் நம் தாய்மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளச் செய்யவேண்டும் எனும் தமிழ்ப்பற்று உண்டவேண்டும் என்பதுதவிர நல்ல கருத்துகள் எதுவும் தென்படவில்லை. நல்லவற்றை முதலில் சொன்னால் தவறானசேர்க்கையில் தடுமாறிப்போன மகனாக நடித்திருக்கும் சந்திரமோகன். வேடப்பொருத்தமும், நடிப்பும் மேடைகள் பல கண்டவர் என்பதை உறுதிசெய்கிறது. மூத்த மகனாக வரும் பகீரதன் முதற்படம் என்றாலும் அனுபவமுள்ள நடிகன்போல் இயல்பாக இருக்கிறார். கொஞ்சம் முகபாவனைகளையும் வெளிப்படுத்த முயற்சித்தால் பெயர்பெறுவார். அவருக்கு இணையாக நடித்த முகுந்தினி சோடிப் பொருத்தம் இல்லாவிட்டாலும் குறைசொல்லமுடியாத அளவில் இருந்தது. லூமினா அவர்களும் கணவன் மீதுள்ள அன்பையும், பிள்ளைப்பாசத்தையும் அளவோடு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். நாயகனாக நடித்த இரகுநாதன் அவர்கள் இளமையாகத் தெரிகிறார். மற்றவர்கள் யாரையும் தனையில் கொள்ளமுடியவில்லை.

பிரான்சில் வீடுவாங்கும்போது வாங்குபவரது வயது, வருமானம் என்பவை குறித்த விபரங்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுத்தான் அதன் கடன் தவணைக்கான காலம், தொகை எனபன நிச்சயிக்கப்படும். திடீரென்று வேலையில்லாமற்போனால்கூட குறிப்பிட்ட காலங்களுக்கு காப்புறுதி ஏற்பாடுகளும் உண்டு. இது தொடர்பான விபரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு கதைபமைத்து இருக்கலாம். அதைவிடுத்து இல்லாத ஒரு பிரச்சனையைக் கதையாக்கி அதற்காக இவ்வளவு பணத்தையும், நேரத்தையும் செலவழிக்கவேண்டுமா என்ற கேள்வி மனதில் எழுகிறது.

இரண்டு படங்களையும் ஒளிப்பதிவு செய்த பாலா அவர்களுக்கு. உங்கள் ஒளிப்பதிவு திரையில் ஓரளவு பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் திரைப்படம் என்றால் உங்கள் கமரா கொஞ்சம் அசையவேண்டுமல்லவா. "பார் இவர்கள்" இறுதிக்காட்சியில் மூத்த மகனாக நடித்தவரின் மகத்திலிருந்து ஒருதுளி கண்ணீருக்காக நீங்கள் காத்திருந்ததில் உங்கள் பொறுமை தெரிகிறது. முதலாவது படம் என்பதால் அடுத்த முயற்சியில் தாங்கள் குறைகளைத் தவிர்ப்பீர்கள் என்று நம்புகிறோம்.

இப்படத்தின் பின்னணி இசைக்கருவிகள் பாத்திரங்கள் வசனம் பேசும்போது ஆரம்பித்து அவர்கள் பேசும்முய அவையும் ஓய்கின்றன. விமர்சனங்களுக்காகக் கோப்படாமல் ஓய்வுள்ள நேரம் இந்தப் பிரதிகளை ஒருமுறை திருப்பிப் பார்த்தால் எங்கே தவறு விட்டிருக்கிறீர்கள் என்பது புரியும். படம் பார்த்து முடிந்ததும் மனதில் இந்தக் கேள்வி எழுந்தது. இரக்கம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறீர்களே ஏன்? கதை எழுதியவர்கள் ஆண்கள் என்பதாலா?

இரண்டு திரைப்படங்கள் குறித்த உங்கள் முயற்சிக்காக அனைவருக்கும் எங்கள் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கிறோம்.

-பரமகுரு-

இதுவரை துளிர்நாயுட்க ஆரம்பிக்காதவர்களுக்கு முன்கதைச்சுருக்கம்.
கருப்பின மக்கள் வாழும் ஒரு சிறு கிராமம். அங்குள்ளவர்களுக்கு எழுதப்படக்கூடிய தெரியாது. மிகவும் பாமரர்களான அவர்கள் மலைத்தோட்டங்களில் வேலைசெய்தே தங்கள் வாழ்க்கையை ஓட்டி வருகிறார்கள். அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு பாடசாலையை உருவாக்கவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில் சிலர் முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்காக ஊர்மக்களை இணைத்து ஒரு கூட்டம் கூட்டப்படுகிறது. அந்தக் கூட்டத்தில் .....

கொன்ஸ்ரன் முதலாளி வாசிக்கக்கூடியவர். தனது கூடப் பையினுள் சனிலா ஊத்தியர் பரிசோதித்துக் கொடுத்த புகைக் கண்ணாடியை வைத்திருப்பார். மற்றப் பையினுள் எப்பொழுதும் இரண்டு ஊற்றுப் பேனாக்கள்

போலினின் கூடப் புகை குமகாவில் பாடசாலை அமைப்பது பற்றிப் பேசுவதற்காக ஊர்மக்கள் எல்லோரும் கூடியிருந்தார்கள். கடைசி ஆளாக வந்து சேர்ந்த கொன்ஸ்ரன் முதலாளி லூசியன் கிழவர் அருகே இருந்த கதிராயல் அமர்ந்தார்.

லூசியன் கொன்ஸ்ரன் முதலாளியின் மனைவியின் தகப்பன். டாடலும் கால்மேல் கால்போட்டு அமர்ந்திருந்தார். ஓடிசவா அவர். தன் கறுத்த முகத்தை தீவிரமாக வைத்துக்கொண்டு கற்பனை மிகுந்தவர் போலவும், அதிகம் படித்தவர் போலவும் காட்டிக் கொண்டார். அது அவருடைய மிடுக்கு. அவர் சாதாரணமாக மற்றவர்களுக்கு முன்னால் நகைச்சுவையாகப் பேசுவோர் சிரிக்கவோ மாட்டார். சிலவேளைகளில் கோழிச் சண்டையில் அவரது சேவல் வெல்லும்பொழுது முகத்தில் ஒரு சிரிப்பு தெரிந்தும் தெரியாமலும் எட்டிப்பாடும். அவரது சிரிப்பு உண்மையான சிரிப்பு அல்ல. இப்பொழுது அவரும் வந்துசேர்ந்து விட்டதால் பாடசாலைப்பற்றிய கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் நிகழப்போகிறது என்பது கூடியலிருந்த மக்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் நினைத்ததுபோலவே கொன்ஸ்ரன் டாடினைப் பார்க்க டாடின லூசியன் கிழவரைப் பார்த்தார். கிழவர் ஆரம்பிக்கலாம் என்பதுபோல் தலையசைத்தார்.

லூசியன் குமகாவிடேயே மிக வயதானவர். அதிக சொத்துக்களுக்கு உரிமையாளர். கிழவருக்கு வேறு பிள்ளைகள் இல்லாததால் ஒரே மகளின் கணவனான கொன்ஸ்ரன் ஆளுகையில் தான் சொத்துக்கள் முழுவதும் இருப்பது வேறுகதை. இன்றுவரை குமகாவில் லூசியன் கிழவரின் சொல்லுக்கு மரியாதை, இருக்கிறது. ஊர் சம்பந்தமான ஏதாவது முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கும் நேரத்தில் அவரைத்தான்

முதலில் பேசவிடுவார்கள். முன்னுரிமை கொடுப்பார்கள்.

கிழவர் தனது சுங்கானை எடுத்து முன்னால் இருந்த மேசைமீது வைத்துவிட்டு, தனது இருங்கிய மஞ்சள் கண்களால் சுற்றும்முற்றும் மெதுவாகப் பார்த்தார். மற்றவர்கள் கிழவர் சொல்லப்போவதைக்கேட்க அவரையே கவனித்துக்கொண்டு இருந்தனர்.

"இப்ப இந்த பொழுதுபடுற நேரத்திலை குமகாவிலை ஒரு பள்ளிக்குடம் கட்டுறதைப் பற்றி கதைக்க நாங்கள் இஞ்சை கூடியிருக்கிறம்" கிழவரின்

வார்த்தைகள் வெகு நிதானமாக வந்து விழுந்தன. மிதந்த சிரமத்தோடு ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் உச்சரித்தார்.

"ஆனா நான் கிழவன் திரும்பத்திரும்ப யோசித்தாலும் இது உண்மையில்லை, நம்ப ஏலாதுது என்று கிழவர் சொன்னார். அவரது குரலில் லேசான வருத்தம். தலையை மெதுவாக அசைத்துவிட்டு, சூடாக இருந்த கோப்பியை ஒரு தடவை உறிஞ்சினார். அவர் தனது வாழ்க்கை முழுவதும் இந்த குமகாத் தண்ணீரையே குடித்து வாழ்பவர்.

"தலை நரைச்சு, காது மந்தமாகி, கண்ணும் மங்கிப்போச்சு. தலைக்குள்ளை கூப்பிடுற குரல்கள் கேக்குது. நான் உங்களை கவனிக்கிறன். உங்கட முகத்தை பாக்கிறன் அதிலை கனக்கக் கோடுகள் தெரியேல்லை. எப்பிடி இருக்கிறீர்கள். நடக்கிறியள், எழும்புறியள், கொக்கோவுக்கை எப்பிடி வேலைசெய்யிறியள் எண்டு எனக்குத் தெரியும். உங்களுக்கு என்னைப் பிடிக்காது. வலக்கலை முன்னுக்கு வைச்சா இடக்கால் பின்னுக்கு வரவேணும். எனர கோப்பி சூடாறமுன்னம் குடிக்க வேணும். நான் கிழவன் என்னை நீங்கள் கதைக்க விடவேணும். அவற்றை வயது, அவற்றை நேரம். ஆனா இப்ப சொல்லறன். உங்கட பிற்காலத்தை நான் பாக்க மாட்டன். சிலவேளை உங்கட பள்ளிக்குடத்தையும். நான் ஒருக்காலும் பள்ளிக்கு போகேல்லை. எனர படிப்பை முடிச்சிட்டன். சர் எதிர்காலம் உங்கட விசயம். என்னர வயதுக்கு நீங்கள் கதைக்கிறதை அமைதியுடா இருந்து கேக்கத்தான் என்னை

விடவேணும்."

கொன்ஸ்ரேன் முதலாளி மாமனாரைப் பார்த்தார். கெதியிலை இவருக்கு ஒருசவப் பெட்டி தயார் பண்ணவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டார். மரணம் அவருக்காகத் தயாராக இருக்கிறது. கிழவரின் குரல் குறைந்த கிளைகளில் அதிகரித்த இலைகள் சலசலப்பதுபோல இருந்தது. கிழவர் சுங்கானை வாயில் வைத்துவிட்டு காற்சட்டைப்பையினுள் தீப்பெட்டியைத் தேடினார். அவருக்குப் பிறகு ஞாபகம் வந்தது. கூட்டத்தைத் தொடர்பு பணித்துவிட்டு திரும்பி தனக்கு பக்கத்தில் இருந்த போலினைப் பார்த்தார். நடுங்கும் விரல்களால் பற்றியிருந்த சுங்கானை புகையை உள்ளிழுத்ததும் அது புகைய ஆரம்பித்து, அவரது தலைமுடி நிறத்திலேயே புகையும் பரளிபது.

போலின் ஆரம்பித்தார், "எவ்வளவு நாளைக்கு நாங்கள் ஒரு அலுவலும் செய்யாமல் இதைப்பற்றி கதைச்சுக்கொண்டிருக்கிறது. என்ர சின்ன வயதுக் காலம் துவக்கம் குமகாவிலை பள்ளிக்குடம் கிடையாது. ஆனா எங்களிலை கொஞ்சப்பேருக்கு ஒரு மனிசி வந்து கொஞ்சம் பாடஞ்சொல்லித் தந்தவ. அது நான் சின்னப் பெடியனா இருந்த காலத்திலை, அது பழைய கதை. இப்ப இந்த நாட்டிலை உள்ள சனமெல்லாம் எழுத வாசிக்கப் படிச்சிட்டுது. ஆனா எங்களுக்கு ஒரு பள்ளி கிடையாது. எங்கட பிள்ளையள் படிக்கவோ, வாசிக்கவோ படிக்க வழியில்லை. உலகம் முன்னோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கு, நாங்கள் பின்னோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறம். குமகாவுக்கு வெளியிலையும் உலகம் இருக்கு. நாங்கள் மட்டும்தான் எழுதப்படிக்கத்தெரியாத பிள்ளையளை வைச்சிருக்கிற ஆக்கனா இருக்கப்போறம். எங்கட பிள்ளையள் தங்கட பேரைக்கூட உச்சரிக்கத் தெரியாமல் இருக்கப்போகுதுகள். வலன்சியாவுக்கு போய்ப் பாருங்கோ! இஞ்சியிருந்து பதினொரு கட்டை தூரந்தானை. அந்த ஊரின்ர மாத்தத்தை நீங்கள் பாக்கலாம். சனிலா! ஏன் ஆமியா, அங்க கொஞ்சக்காலத்துக்கு முந்தி உயரமான மரங்கள்தான் நிண்டுது. இப்ப பெரிய கட்டிடங்களா வளந்துபோய்க் கிடக்கு. சனமெண்டா நியூஸ்பேப்பரிலை வாற விசயங்களைப் பற்றி ஆராச்சி பண்ணுற அளவுக்கு வந்திட்டுது. குமகாவுக்கு மட்டும் என்ன பிழை வந்தது.

நான் இஞ்ச வாழுறது கூடாத வாழ்க்கை எண்டு சொல்லேல்லை. நாங்கள் காட்டிலை வேட்டையாடுறம், ஆத்திலை மீன் பிடிக்கிறம், கோழிச்சண்டையள் நடத்திறம், ஆனால் எங்கட அப்பு, ஆச்சி காலத்து சீவியத்தைத்தான் சீவிக்கிறம். அவை செத்துப் போச்சினம். அவையின்ர காலம் முடிஞ்சுபோச்சுது. நாங்கள் முன்னோக்கி போவேணும். ஒரு பள்ளிக்குடம் குமகாவுக்கு பெரிய விசயமே? எனக்குச் சொல்லுங்கோ!. எங்கட பிள்ளையள் போத் ஒவ் ஸ்பெயன்னுக்கு போவினம். ஆனா அங்க ஒட்டியிருக்கிற போஸ்டருகளை வாசிக்க மாட்டுதுகள், றோட்டுப்பேரே வாசிக்கத்தெரியாது. அது நல்லதில்லை. சொல்லுங்கோ! குமகாப் பிள்ளையளுக்கு இது நல்லதோ இல்லையோ?" கொன்ஸ்ரேன் முதலாளி ஒன்றும்பேசாமல்

யோசித்தபடி பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தப் போலின்ர பேச்சு எத்தனை மென்மையாக மக்களைத் திருடி வசப்படுத்துகிறது. போலின் தன்னுடைய வழமையான முரட்டுத்தனத்தைத் தன் முகத்திலிருந்து வெகுதூரத்துக்குத் தள்ளியிருந்தான். கொன்ஸ்ரையினும் குமகாவை நேசிப்பவார்.

"இந்த அலுவல் என்ன எங்களைப் பயப்பிடுத்துது?, ஒண்டுமில்லை. நான் சொல்லுறது என்னண்டா, சனிலாவில இருக்கிற (F)பாதரடிக்குப் போய் ஒரு பள்ளிக்குடத்தின்ர தேவைய வலியுறுத்துவம். அதே நேரம் பள்ளிக்குடம் சம்மந்தமான எங்கட பங்கு வேலையளுக்கும் ஆயத்தப்படுத்துவம். நாங்கள் இஞ்சை ஒண்டும் காசுக்காறரில்ல. ஆனா, எங்களுக்கு வேலை செய்யத் தெரியம் இருக்கு. ஆய்! எங்கட காடு முழுக்க நல்ல வைரமான மரங்கள் இருக்கு. இல்லையோ? ஒரு மனிசன் பேப்பர் பாத்தும் வாசிக்கத் தெரியாமல் இருக்கிறதும், தங்கட சொந்தக் காணி பூமியள் பற்றின விசயங்கள வாசிக்கத் தெரியாம இருக்கிறதும்.... நான் சொல்லுறன் இதெல்லாம் மனிசருக்கு லட்சணமானதில்ல. என்னத்தப் பற்றி எழுதிறதெண்டு தெரியாமக் கடிதம் எழுதுறது... நாங்கள் இதுகளைப்பற்றிக் கட்டாயம் யோசிக்க வேணும். அதோட எங்கட பிள்ளையள் பற்றியும் கவணம் எடுக்கவேணும். இதெல்லாம் குமகாவுக்கு அளவுக்கு மிஞ்சின வேலையோ? ஆய்!" என்று போலின் நீளமாகப் பேசிவிட்டு அமர்ந்தார்.

போலினின் பார்வை இப்பொழுது கொன்ஸ்ரேன் முதலாளியீது நிலைத்தது. ஏனெனில் ஒவ்வொருவரும், அவரது வார்த்தைகளை மட்டும் எதிர்பார்க்கவில்லை. போலின் என்ன எதிர்ப்பை முன்வைக்கப் போகிறார் என்ற விவரங்களையும் அறியக் காத்திருந்தார்கள். இது அவர்களது குடும்ப வழக்கம். கோழிச்சண்டையின் போது போலின் ஒரு சேவலை விட்டாரென்றால், கொன்ஸ்ரேன் முதலாளியும் அதற்குப் போட்டியாக ஒன்றை நிறுத்துவார். அவர் நெல் என்றால் இவர் கடலை என்பார். ஏனென்றால் ஒன்று செடியிலும், ஒன்று வேரிலும் விளைவதல்லவா! இதெல்லாம் அவர்கள் சிறுவர்களாக இருக்கும்போது நடந்தவை. சில வேளைகளில் போலின் வெல்வதும், கொன்ஸ்ரேன் முதலாளி தோற்றுப் போவதும் நிகழ்வதுண்டு. கொன்ஸ்ரேன் முதலாளியின் கடுமையான முகத்தில் அவரது கழுக்கு முக்கு எப்பொழுதும் மேலுதட்டை முட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

அவர் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். மற்றவர்கள் தன்னிடம் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று அவருக்குத் தெரியும். இது கொஞ்சம் முக்கியமான விடயமாயிற்றே. ஆனால் தற்போது கடைகார டாடின் அவர் காலடியில் நிற்கிறார். நரைத்த தலையும், பழுப்பேறிய முகமுமாக என்ன ஒரு பதட்டமான மனிதன் டாடின். போலின் கொஞ்சம் உரத்த குரலில் ஆரம்பித்தார். அவருக்குக் காது கேட்பது குறைவு. யாரோடாவது பேசும்போது சுட்டுவிரலை நீட்டிக்கொண்டு சத்தமாகப் பேசுவது ஒரு கொடுமையான வழக்கமாகவிட்டது.

வெகு அட்டகாசமாக ஆரம்பித்தார், "போலின்ர

கதையில் விசயமிருக்கு, நான் என்க சொல்லுறனெண்டா பள்ளிக்குடம் கட்டத்தான் வேணும். படிக்கிறதுக்கு ஏத்தமாதிரி, நல்ல புத்தகங்களையும் வச்சிருக்க வேணும். என்று சொல்லி முடித்தார். 'கிட்டிருக்கீயே! ஏணுனர் தொனிய மாத்திக்கொண்டாய்.' என்க கொன்ஸ்ரைன் முதலாளி நினைத்துக்கொண்டார். "பாடசாலைக் கட்டிடத்துக்கு நீங்கள் கொஞ்சம் சமையல்கள் தரவேணும். உங்கட கடையில் புத்தகங்களை வக்கவேணும். ஆனால் சிலவேளை நீங்கள் உசாரண ஆனா இருக்க மாட்டியள். எங்களுக்கு நீங்கள் முந்தி 'நா' தொகைவகையா விக் கேல்லயோ? சனம் எப்ப தங்களுக்காக தாங்களே எழுதுறதுக்குத் தெரிஞ்சுகொள்ளுதோ. அப்ப தாங்களே எழுதவேணும். கீரியாரே நீங்கள் என்னத்துக்குக் கொடுக்கிறீயுதுக் கட்டிக்கொண்டு நிக்கிராய்? என்றெல்லாம் கொன்ஸ்ரைன் முதலாளியின் மனம் எண்ணிக் கொண்டிருந்தது.

டாடின் சொன்னார். 'இந்த விசயத்தைப் பற்றி வேற ஒண்டும் நினைக்கக்கூடாது. குமகாவுக்குப் பற்றித்தான் நினைக்கிறன். நானோ வேறபாரனோ உங்களுக்காக எழுதுறதையோ, இல்லாட்ட வாச்சுகக் காட்டுறதையோ விட நீங்கள் எழுதப் படிச்சா படிக்கலெண்டுதான் நினைக்கிறன்."

போலின் நல்ல வாத்தகத்தை அறிவோடு சொன்னார். திரும்பி கொன்ஸ்ரைன் முதலாளியைப் பார்த்து டாடின் சொன்னார். "இங்கை கணக்கை நல்ல விசயங்கள் பேசியிருக்கு. பின்பற்ற வேண்டிய கணக்கில் கீழே அமர்ந்து கொஞ்சம் சத்தமாகப் பேசினார். அவசரமாக சாப்பிடும் வழக்கமுள்ள ஒருவர் ஒரு தட்டி திறைந்த சூடான உணவை விழுங்க முயற்சிப்பது போலிருந்தது அவரது நடத்தை. அனைத்துக் கண்களும், சற்கனவே எழுந்து, புறப்படும் பாவனையில் இருந்த கொன்ஸ்ரைன் முதலாளியை நோக்கின. குமகாவுக்கு ஒரு பாடசாலை வந்தால் கடிதம் வாசிப்பதால் தனக்கு இருக்கும் திறமை, அது குறித்த பெருமை எல்லாம் தொடருமா? என்ற எண்ணம் கொன்ஸ்ரைன் முதலாளிக் கு ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

எல்லாருக்கும் படிக்கத் தெரிந்தால்! என்னாவது. இதுவரை அவருக்கு மட்டும்தான் கொஞ்சம் வாசிக்கத் தெரியும். டாடின் கடைக்கு முன்னால் உள்ள இருக்கையில் அமர்ந்து பத்திரிகை படித்துக்காட்டுவது, இரண்டு ஊற்றுப் பேனாக்களை ஒரு பெரிய மனிதத் தோரணையோடு சட்டைப் பையில் மாட்டி வைத்திருப்பது. இதைவிட எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்தது பக்கத்து ஊரில் முக்குக் கண்ணாடி வாங்கி அணிவது. எல்லாம் முக்கியமற்றுப் போய்விட்டதால் எல்லா இளம் பிள்ளைகளும் கட்டாயம் பாடசாலைக்குப் போனால் கொக்கோவின் நிலை என்ன? எல்லாம் போத் ஒவ் ஸ்பெயின் நகரத்தக்கோ அல்லது சர்லாவக்கோ இப்போ போகவேண்டுமென்றால் என்ன நடக்கும்? ஏனெனில் வீதிப்பலகைகளில் என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை அவர்களால் வாசிக்க முடியும்.

மேலும் யோசித்தார். அனைவரும் போலின் பேசுவதை நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். லூசியன் கிழவர் விரைவில் இறக்கக் கூடும். பின்னர் போலினோ அல்லது தானோ லூசியன் கிழவரின் மரியாதைக்குரிய இடத்துக்கு வரலாம். அவரது வீட்டிற்கு விசேட உரிமையின்பேரில் தங்கள் மதகுருவை

காதலிக்கு
உருவம்
இவ்வளவுபெற்று
யார் சொன்னது!
என்னிக்காதலின்
வாடிவார் எல்லாவென்
என்னில் தவிர்த்தே!

இனியான்

அழைக்கலாம். வலன் சியாவிலை நடக்கிற கோழிச்சண்டைக்கும் குழுத்தலைவராகப் போகலாம். மரணச் சடங்குகளின் போது குருவானவர் வராவிட்டால் அவரது இடத்திலிருந்து வழிபாடு நடத்தலாம்.

போலின் தன் வார்த்தைகளை மிக நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அவருக்கு டாடினைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். டாடினும் பாடசாலைக் கட்டிடம் கட்ட ஒப்புக் கொண்டால்! அது நிச்சயம் வெற்றியடையும். ஆனால் அவர் பேசவில்லை. அவர் பேசவேண்டும். மக்கள் காத்திருக்கிறார்கள். கொன்ஸ்ரைன் முதலாளி தன் சட்டைப் பையில்லிருந்த முக்குக் கண்ணாடியைக் கைகளில் அணிந்து கொண்டவராய் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

"நான் பாடசாலை ஒரு கூடாத விசயம் என்று சொல்லமாட்டன். தலை நரைச்ச பெரியவரான லூசியன் அப்பு என்ன சொல்லுறார் எண்டதக் கவனிப்பம். நான் சொல்லுறது என்னெண்டால்! நாங்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன? எண்டதைக் கவனமா யோசிப்பம். எல்லாரும் பள்ளிக்குப் போனால் கொக்கோ பிடுங்கிறது ஆர்? சமைக்கிறதுக்கு விறகு வெட்டப்போறது ஆர்? சாப்பாடு எங்களுக்குக் கட்டாயம் தேவை. நான் கேக்கிறன் யார் படிப்பிக்கிறது? எங்க பள்ளிக்குடம் கட்டிறது? நாங்கள் காசு வச்சிருக்கிறமே சிலவளிக்க? நாங்கள் படிக்கிறதுக்கும் காசு கட்ட வேணுமே? வாத்தியாருக்குக் காசு குடுக்கிறது ஆர்? பேசிக்கொண்டு கண்ணாடியை அணிந்துகொண்டு மீண்டும் தொடர்ந்தார்.

வாத்தியார்! அவர் எங்க தங்குறது. குமகாவுக்கு வெளியிலை இருந்து வாறதோ? அப்பிடி ஒவ்வொருநாளும் வரஏலாது. ஏனெண்டால் பாதை சரியில்லை. என்ன செய்யிறது? படிக்கிறது, வாசிக்கிறது வலுதிறம். பேப்பருக்கு எழுதுறது இன்னும் திறமான விசயம். உங்களுக்குத் தெரியுமே? நான் பேப்பருக்கு ஓர் கடிதம் எழுதினன். ஒருக்கா மண்சரிவு வந்து நோட்டெல்லாம் அடைபட்டுப் போயிருந்த நேரம் வலன்சியாவுக்குப் போக

பெருங்காட்டுக்குள்ளாலையும், பிறகு பிளாற்றினல்லை இருந்து ரோக்கோவுக்கு கடலாலையும் போவேண்டியிருந்தது. நான் நினைக்கிறேன், ஒரு மனிசன் தன்னை கையாலை கடிதம் எழுதி, அதில் கையெழுத்து வைக்கிறதைவிட வேற ஒண்டும் பெரிய விஷயமில்லை. அதோட இப்பவும் சொல்லுறேன் கோப்பி குடு ஆறுறுத்துக்கு முதல் குடிக்க வேணும். மற்றப்படி இந்த விஷயத்தில நாங்கள் சொல்லக்கூடியதைச் செய்வம். கொன்ஸரேன் முதலாளி அமர்ந்தார்.

லூசியன் கிழவர் தலையாட்டிக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்டார். போலின் அவருடைய இருக்கையில் இருந்துகொண்டு தான் ஏதும் பேசவேண்டுமோ என்று சுற்றுமுற்றும் பார்ப்பதைக் கண்டார். டாடின் வேறு தான் ஏதாவது கருத்துச் சொல்ல முடியுமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்க லூசியன் கிழவர் முந்திக்கொண்டார். அதிக நேரம் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் கூட்டத்தை நிறைவு செய்வதற்காக வறண்டுபோன தொனியோட உணர்ச்சி மிகுதியில் பதட்டத்தின் விளிம்பில் கொஞ்சம் உரத்த குரலில் தன்ர வாயத்திறந்து பேசத்தொடங்கினார் லூசியன் கிழவர்.

"தலை நரைச்சுப் போச்சு. தயிர் நிறத்துக்கு வந்துட்டுது தலை. நாக்கும் குழறுது. இப்ப நான் கதையை வளக்கிறது முக்கியமான விஷயமில்லை. பூனைக்குட்டி சூடான பாலை எப்பவும் குடிக்காது!" லூசியன் கிழவர் அசையாமல் அமர்ந்தார். அவரது முகத்தைப் பார்த்தால் பெரிய தவளை ஒன்று தன் தொண்டையை அசைத்துக் கொண்டிருப்பது போலிருந்தது. வெள்ளைத்தாடி அவரது சட்டையின் கழுத்துப் பட்டையில் உரசிக் கொண்டிருந்தது. டாடின் அவரது காலுக்குள் அமர்ந்திருந்தார்.

"கொன்ஸரேன் முதலாளி வாசிப்பார். அவற்ற காரணங்களும் சரி. நான் அவரோட ஒத்துப் போறேன்.

.....

முனைக்கு வீருந்து

ஒரு மாலையில் மின் தொடர்வண்டியில் பயணித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஓர் விளம்பரம் என் கவனத்தை ஈர்க்க, துளிர் வாசகர்களுக்காக தமிழாக்கியுள்ளேன். உங்கள் குழந்தைகளின் புத்திக்கூர்மையை வளமாக்க இது உதவுமல்லவா!

(ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா)

34	1	15	14	4
34	12	6	7	9
34	8	10	11	5
34	13	3	2	16
34	34	34	34	34

		6
9		
		8

மேலேயுள்ள இரண்டு சதுரப் பெட்டிகளில் இடப்பக்கத்தில் உள்ள பெட்டியில் 1 தொடக்கம் 15 வரையிலான அனைத்து எண்களும் அச்சதுரத்திலுள்ள 16 பெட்டிகளிலும் உள்ளன. அவற்றை மேலிருந்து கீழாகவோ, வலமிருந்து இடமாகவோ, இடப்பக்க மேல் மூலையிலிருந்து வலப்பக்க கீழ் மூலையாகவோ, வலப்பக்க மேல்

மூலையிலிருந்து இடப்பக்க கீழ் மூலையாகவோ கூட்டிவரும் தொகை சமமாகவே காணப்படுகிறது. அதாவது 34. (இதேபோன்று 880 வழிமுறைகள் உள்ளன.)

இதே போன்று இடப்பக்கத்திலுள்ள சதுரப் பெட்டியில் 1 தொடக்கம் 9 வரையிலான அனைத்து எண்களையும் உபயோகித்து உங்களால் செய்ய முடியுமா என்று முயற்சியுங்கள்... (விடை: 28ம் பக்கம்)

கவியுரை

சிவலிங்கம் - சிவபாலன்

இலக்கியப் பேச்சாளர்களைக் காட்டிலும் எழுத்தாளர்களைக் காட்டிலும் கவிஞர்களுக்கே மொழியின் தார்ப்பரியமும் அதன் மீதான பொறுப்புமிகுதியும் அதிகமெனச் சில தகவல்களை இங்கு தெரியவைப்பது சாலப் பொருத்தமென நினைக்கிறேன்.

பொதுவாக ஒரு விவாத அரங்கமோ அன்றப் பட்டிமன்றமோ நிகழ்கின்றபோது சில உதாரணங்களை நிரூபிக்கும்போது பேச்சாளர்களுடைய மேடைப் பேச்சையோ அன்றி ஒரு எழுத்தாளருடைய கூற்றையோ அவ்வளவாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவதில்லை. மாறாக ஒரு கவிஞனின் வரிகளையோ அல்லது முற்று முழுதான பாடல் வரிகளையோ முன்வைத்து விவாதிப்பது வழக்கம்.

மேற்படி விவாதங்களில் முந்தைய இலக்கியங்களிலுள்ள தன்மைகளைப் புரியவைக்கின்றபோது அல்லது தெளியவைக்கின்றபோது கூட அவை எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடிய செய்யுள்வர்களை அப்படியே மனனஞ்செய்து எதுகை மோனையுடன் கூடிய எண்சீர் அடிவிருத்தத் தொனிகளுடன் சிலவேளைகள் ஏதாவது ஒரு சந்தத்தில் அவற்றைப் பாடியே தம்பக்க நியாயங்களை எடுத்துரைக்கின்றார்கள்.

இப்படியான தன்மைகளை வைத்து ஓரளவு தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக கவிஞர்களின் பங்கை எடுத்துரைக்கலாம். கவிஞர்களுக்கு ஆற்றல் அதிகம். ஏனெனில் பேசுகிறவன் எண்ணுவதைப் பேசுகிறான். எழுத்தாளன் எண்ணியதை ஒழுங்கு படுத்தி அதன் பின்பே எழுத முனைகின்றான், வகைப்படுத்தி விளம்புகின்றான். கவிஞன் எண்ணுவதை அப்படியே கவிதையாக எழுதிவிடமுடியாது. அப்படியான நிலையைக் கவிதைகள் அவனுக்கு வழங்காது. அப்படி எண்ணுவதை எழுதுகிறவன் கவிஞனுமல்ல.

எண்ணுகிறவன் எண்ணியதை உணருகின்றான். உணருகிறபோது அவனுடைய உள்ளம் அவனோடு கலந்து உறவாடுகிறது, உணர்ச்சி வடிவம் பெறுகிறது. அந்த உணர்ச்சியை அதற்கேற்ப சிறுகச் சொல்ல பெரிதாய் விளம்பி நிற்பதே கவிதை. அதை அப்படியே உள்ளபடி உருக்கி வார்ப்பவனே கவிஞன்.

எனவேதான் "உணர்ச்சிப் பிழம்பே கவிதையாக உருவகப்படுகிறது. ஒரு சம்பவத்தைப் பார்க்கிறபோது அல்லது அதனுடன் சம்பந்தப்படுகிறபோது அதை ஒரு செய்தியாக மற்றவரிடத்தே ஒப்படைக்கிறபோது எழுத்து எழுத்தாக சொல் சொல்லாக நிரைப்படுத்துவது எழுத்தாக இருக்கலாம். அது கவிதையாகாது. அதையே உணர்ச்சிப் பிழம்பே கதையாகிறது.

அந்த உணர்ச்சிகளால் உந்தப்பட்ட கவிஞன் உள்ளம், வசன உற்றுக்களை நிரைப்படுத்தும்போது அவை கவிதையாக உருப்பெற்று மீண்டும் உள்ளத்தை அடைகின்றன. மீண்டும் உள்ளத்தை அடையும்

இத்தகைய தன்மைகள், அடுத்து வரவரப்படவேண்டிய உள்ள உந்தலுக்கு முத்தாப்பாய் அமைகின்றது.

இயற்கை உணர்வோடு பிறப்பவனே கவிஞன். இயற்கையைத் தன் ஆழ்கைக்குள் கொண்டுவருவன் கவிஞன் எனப்படுகின்றான். கவிஞன் உருவாவதில்லை உருவாக்கப்படுகின்றான்.

ஒரு எழுத்தாளன், எழுத்தாளனாக ஆவதைப்போல, பேச்சாளன் பேச்சாளனாவதைப்போல கவிஞன் கவினாவதில்லை. கவிஞனிடத்திலே அந்த இயற்கை உணர்வு மற்றவர்களைவிட மிக ஆழ்ந்த உணர்வாக எண்ணுவதை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரு பேராற்றலாக மாற்றம் பெறுகிறது.

உயிரிலே கலந்திருக்கக்கூடிய அந்த உணர்வு, அவனுடைய நினைவாற்றல் மிக்க உள்ளம், சொல்வளத்தை இலகுவாகவே நிலைப்படுகிறது. அந்தகைய உள்ளம் ஒரு வரியை எழுதும்போது அவனுக்கு அதாவது கவிஞன் யோசிக்க முதலே அந்த எழுத்துக்களை அந்த இடத்தில் சேர்ப்பித்து கவிஞனின் உழைப்புக்கு உந்துசக்தியாகத் திகழ்கின்றது. அவன் ஏவலை சொற்கள் வேண்டிநிற்கும், அந்தச் சொற்கள் அவன் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு நிற்கும்.

அடுத்த வரியில் அவன் இடப்படவேண்டிய சொல்லை, களம் தீர்மானித்துவிடும். காத்திரமான சொல்லை உள்ளம் உணர்த்திவிடும். அது கவிதை என்ற தன்மையை எய்திவிடும். அத்துடன் கவிஞன் எனப்படுகின்றவன் பிறருடைய உள்ளக்கிடக்கையையோ அன்றி பிறர் கொள்கைகளையோ எழுதிவிடுவனல்ல.

கவிஞன் தன்னை அறியாமலே தனக்குள் ஒரு கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டு இயங்குபவன். கொள்கை என்பது கவிஞனுக்குக் குறிக்கோளாக அமைகின்றபோதுதான் அதை வரிப்பதற்கான மூலமே கிடைக்கிறது.

உதாரணமாக ஒரு கொடுமைக்கு உள்ளான கவிஞன், அந்தக் கொடுமையின் தீமையால் ஏற்படுகிற மனவக்கிரத்தையே வார்த்தையில் வடிப்பான். அத்தகைய நிலைகளைத் தானுமுணர்ந்து அதற்கு ஏற்ப தன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ளுவான். ஆனால் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் மேற்படி கொடுமைக்கு ஆதரவாக எந்தவொரு வரியையும் அவனால் எழுதமுடியாது. எழுத நிர்ப்பந்திக்கவும் முடியாது. எனவே அந்தக் குறிக்கோளிலிருந்து அவனை இவ்விடக்கியம் விலக்கிவைக்கிறது.

சுதந்திரவானாகச் சிறப்படைபவனே கவிஞன். எண்ணத்திலே சுதந்திரமாகச் சிந்திப்பவனே கவிஞன். எண்ணத்திற்காகவும் எழுத்துக்காகவும் கட்டுப்பாடுகளை வைத்துக்கொண்டு அதனுள்ளே நின்று சிந்திப்பவன் கவிஞனாக முடியாது.

தன் மன எல்லையை எவ்வளவு இலகுவாகவும் (தொடர்ச்சி 26ம் பக்கம்)

சாம்சனின் சப்பாத்து

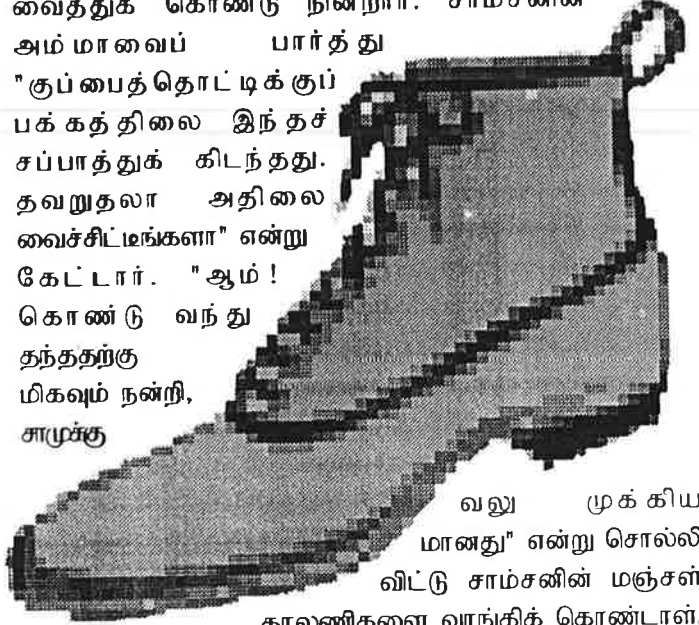
சாம்சன் நாலாம்வகுப்புப் படிக்கும் ஒரு சிறுவன். அவனுக்கு அவனது பாட்டி குளிர்காலத்திற்கு பாக்கி ஒரு சோடிக் காலணிகள் வாங்கித் தந்தார். அதன் நிறம் பளீரென்ற மஞ்சள் நிறம். குளிர்காலம் ஆரம்பமாகி விட்டிருந்தது. ஐரோப்பா அல்லவா. குளிர்காலம் பனியும். குளிர்முக இருக்கும். ஆனாலும் சாம்சனுக்கு அந்த காலணியின் நிறம் பிடிக்கவில்லை. அவன் தன் நண்பர்களோடு திருடன்-காவலன் போன்ற விளையாட்டுக்களை விளையாடும்போது நண்பர்களிடம் அடையாளம் காட்டிவிடும் என்று, சாம்சனுக்கு கவலையாக இருந்தது. இன்னும் ஒளித்துப்பிடித்து விளையாடும்போது சாம்சன் எங்காவது மறைந்து நின்றால் அவனை நண்பர்கள் இலகுவில் அடையாளம் கண்டு கொள்வார்கள். இதனால் அடிக்கடி அவன் தோற்றுப்போக வேண்டி வந்தது. இதனால்தான் அவனுக்கு அந்த காலணிகள் மீது வெறுப்பு வந்தது.

தாத்தா தோட்ட வேலைகளில் மும்மரமாக இருக்கும் போதுகளில் அவர் தோள்களில் தொங்கிக் கொண்டிருந்து சாம்சனுக்குப் பிடித்தமான விளையாட்டு. அதற்கும் இந்த காலணி சிரமம் கொடுக்கும்.

சாம்சனிடம் "இனிமேல் நீ என்னோட அப்படி விளையாடி வெல்ல ஏலாது, உன் மஞ்சள் சப்பாத்து கன தூரத்துக்கு முன்னமே உன்னை பிடிச்சுத் தந்துவிடும்" என்று அவனது தாத்தா சொன்னார். சாம்சனின் தாயாருக்கும் அதை துப்பரவாக்குவதும் சிரமம். ஒவ்வொரு தடவை துப்பரவாக்கும் போதும் காலணியின் அடிப்பாகத்தில் மண்ணும், சேறும் அப்பியிருக்கும். சாம்சன் படிக்கும்

பாடசாலையில் ஒருவரிடமும் அந்த நிறத்தில் காலணிகள் இல்லை. இப்படியான காரணங்களால் இந்தக் காலணிகளை அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவற்றை எப்படியாவது அகற்றிவிட வேண்டும் என்று ஆசை. ஆனாலும் பாட்டி எப்பொழுதும் "என் சாம்குட்டி இந்தச் சப்பாத்தைப் போட்டா நல்ல வடிவு" என்று கொஞ்சுவாள். ஆனாலும் சாம்சனுக்கு எப்படியாவது இந்தக் காலணியை விட்டு விட்டுத் தப்பிவிடமாட்டோமா என்றுதான் எண்ணம் ஓடும். அதற்காக சந்தர்ப்பத்திற்கு காத்து இருந்தான். ஒருநாள் குப்பைத் தொட்டிக்கு அருகில் இரகசியமாக வைத்துவிட்டு வந்து தெரியாத மாதிரி

படித்துக் கொண்டிருந்தான். என்ன ஆச்சரியம். சற்று நேரத்தில் கதவு தட்டப்படும் ஓசை கேட்டது. அவன் அம்மா கதவை திறக்க சாம்சனும் இரகசியமாக எட்டிப்பார்த்தான். குப்பையை அப்புறப்படுத்துபவர் சாம்சனின் சப்பாத்துகளை வைத்துக் கொண்டு நின்றார். சாம்சனின் அம்மாவைப் பார்த்து "குப்பைத் தொட்டிக்குப் பக்கத்திலே இந்தச் சப்பாத்துக் கிடந்தது. தவறுதலா அதிலே வைச்சிட்டீங்களா" என்று கேட்டார். "ஆம்! கொண்டு வந்து தந்ததற்கு மிகவும் நன்றி, சாமுக்கு

வலு முக்கியமானது" என்று சொல்லி விட்டு சாம்சனின் மஞ்சள் காலணிகளை வாங்கிக் கொண்டான்.

காலணி குறித்து தன்னிடம் தாயார் ஏதாவது பாரதூரமாக கேள்வி கேட்டாலும் என்ற பயம். அதனால் சாம்சன் தாயாரிடம் காலணிகளை வாங்கிக்கொண்டு அவற்றை வைப்பதற்காக சமையலறையை நோக்கி நழுவினான்.

அன்று பகல் பாடசாலையில், சாம்சன் தன் நண்பர்களிடம் தன் காலணிகளை மாற்றிக் கொள்ளவும் முயற்சி செய்தான். ககாரியோவிடம் நல்ல அழகான கறுத்த பாதணிகள் இருந்தது. ஆனால் அவன் மாற்ற சம்மதிக்கவில்லை. கல்மிஸ் ஒரு கண்படம் போட்ட பாதணிகளை வைத்திருந்தான். அவளும் மாற்றச் சம்மதிக்கவில்லை. அவர்கள் ஒருவரும் மாற்றச் சம்மதிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களுக்குப் பிடித்த மான காலணிகளையே வைத்திருந்தார்கள். சாம்சனைப்போல பாட்டி தனது ஆசைக்கு வாங்கிக் கொடுத்ததையா பாவிக்கிறார்கள். அதனால்தான் ஒருவரும் மாற்றச் சம்மதிக்கவில்லை. ஒருவருக்கும் மஞ்சள் நிறமே பிடிக்கவில்லை.

இந்த முயற்சிகளுக்குப் பின் சாம்சன் ஒரு திட்டம் போட்டான். அப்பா வாசல் கதவுக்கு வண்ணம் தீட்டிவிட்டு மீதியை தகரக்குவளைகளுக்குள் அடைத்து வைத்திருந்ததைக் கண்டிருக்கிறான். அவன் அதில் ஒரு குவளையையும், ஒரு தூரிகையையும் தேடி எடுத்தான். தனது காலணிகளுக்கு வண்ணம் தீட்ட ஆரம்பித்தான். அப்போது

வந்த சாம்சனின் அப்பா "சாம்சன் என்ன செய்யிறாய்" என்று கேட்டார். "அப்பா! என் சப்பாத்துக்கு கறுப்புப்

பெயின்று அடிக்கிறன்" என்றான். "நீ உன்ரபாட்டுக்கு பெயின்று அடிக்கக் கூடாது. இது சப்பாத்துக்கு அடிக்கிற பெயின்று இல்லை. தாத்தா பாட்டியோட சாய்பிடுவம், வா" என்று அழைத்தார். சாம்சனுக்கு வெறுப்பாக இருந்தது. அவனுக்கு தன் காலணியை மாற்றுவோ. விலக்கவோ வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை அதனால் அவன் சோர்வுற்ற நிலையில் இருந்தான்.

இந்தக் கொடுமையான நிலைமையில் "பாட்டியோ அந்தச் சப்பாத்தைப் போட்டுக்கொண்டு வா" என்றார். அப்போது சாம்சனின் மைத்துனன் பீற்றரும் பாட்டியோடு சாப்பிட வந்திருந்தான்.

பீற்றர் சாம்சனின் மஞ்சள் நிறக் காலணிகளைப்பார்த்துச் சிரித்துக் கேலிசெய்தான். பின்பு "என்னோடை புட்போல் விளையாடி வெல்லுவியா?" என்று சவால்விட்டான். சாம்சன் முகத்தைச் சுழித்துக்கொண்டு பீற்றரோடு தங்கள் தோட்டத்திற்குள் சென்றான். "பீற்றர் கோல்போஸ்தீரரை ரெடிபண்ணுவம்" என்று இரு தடிகளை நாட்டினான்.

சாம்சனுக்கு எரிச்சலூட்டும் தன் மஞ்சள்நிறக் காலணிகளால் விளையாடும்போது பெரிதாக வித்தியாசம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் எதிர்பாராத சில விடயங்கள் நடந்தது.

சாம்சனின் காலணி சூரியவெளிச்சம் பட்டு பிரகாசித்தது. இதனால் போட்டியோட்ட பீற்றருக்கு சாம்சனிடம் பந்தைப் பறிக்க முயலும்போதெல்லாம் கண்கள் பார்க்கமுடியாது கூசியது. அதனால் சாம்சன் இலகுவாக பீற்றரை வெல்லக்கூடியதாக இருந்தது. சாம்சன் மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதித்தான். தோற்றுப்போன பீற்றர் தன் கேலிச்சிரிப்பை நிறுத்தவேண்டி வந்தது இவ்வளவும் நடந்தபின் சாம்சனின் காலணிகள் கூடாதவைகளாக இருந்திருக்க இயலாது.

மறுநாள் இதைவிட மேலும் நன்மையே நடந்தது. அடுத்தநாள் பாடசாலையிலிருந்து அவன் வகுப்பு மாணவர்கள் எல்லோருமாக வகுப்பாசிரியர் தலைமையில் சுற்றுலாவுக்குச் சென்றிருந்தார்கள். துணிக் காலமாகையால் அன்றைய காலைப்பொழுது மிகவும் புகாராகவும், இருளாகவும் இருந்தது. அவர்கள் நடந்த பாதையில் சிறிய தவளை மெதுவாகத் தத்திச்சென்றுகொண்டிருந்தது. ஆசிரியர் சாம்சனை அந்தத் தவளைபோடு நடக்கும்படி "ஏன் ரீச்சர்?" என்று அவன் கேட்டான்.

"ஏனெண்டால் எல்லாப் பிள்ளையாளுக்கும் உன்ர மஞ்சள் சப்பாத்து வடிவாத் தெரியும். அவர்கள் கலங்கரை விளக்கம் மாதிரி உன்ர சப்பாத்தைப் பயன்படுத்துவினம். என்றார் ஆசிரியர்.

மாலைப்பொழுதாகி இருள் சூழ்ந்தவேளையிலும் சாம்சனின் காலணிகள் தெருவைக் கடப்பதற்கு மிக நன்மை தரக் கூடியதாகவிருந்தது. வாகனம் ஓட்டிவருபவர்களால் அவர்களை இலகுவாகக் காணக்கூடியதாகவும், அவர்கள் ஓட்டிவந்த வாகனங்களை உரிய நேரத்தில் நிறுத்தக்கூடியதாகவும் இருந்தது.

திண்பண்டங்கள், இனிப்பு வகைகளை விற்கும் கிழவியொருத்தியும் சாம்சனின் காலணியின் அதே மஞ்சள் நிற குளிர்ங்கியோடு சாம்சனருகே நின்றாள். "எனக்கு உன்னுடைய காலணிகளை மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. எல்லாராலும் இருள் சூழ்ந்த தெளிவற்ற பொழுதுகளிலும் அவற்றை அடையாளம் காணமுடியும்." என்றாள் அவள்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பாடசாலை குளிர்கால விடுமுறையின் பொருட்டு சாம்சனின் வகுப்பினர் "மஞ்சள் கடற்படை" என்ற பெயரில் ஓர் விளையாட்டை நடாத்தினார்கள்.

"நாங்கள் எல்லோரும் மஞ்சள் கடற்படைக்குள் இருக்கிறோம்." என்று அவர்கள் ஆடிப்பாடி தண்ணீருக்குள் இருப்பதுபோல் நடத்தினார்கள்.

யார் அவர்களுடைய படைத்தலைவனாக இருந்திருப்பானென்று உங்களால் ஊகிக்க முடிகிறதா?

ஆம், சாம்சன் தான் அவர்களின் படைத்தலைவன். அன்றைய மேடையில் அவனுடைய மஞ்சள் நிறக்காலணிகள் எல்லோருக்கும் பிடித்துப்போய்விட்டது. அவனுடைய பாடசாலையில் ஒவ்வொருவருக்கும் மஞ்சள் நிறக் காலணிகள் வாங்கவேண்டுமென்ற ஆசை வந்துவிட்டது.

சாம்சனுக்கு அவனுடைய பாட்டி விசேடமாக வாங்கிக் கொடுத்த பிரகாசமான மஞ்சள் நிறக்காலணிகளால் மிகவும் மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் பொங்கவே மீதியுள்ள குளிர்காலத்தை அவன் கம்பீரமாகக் கழித்தான்.

தமிழ்ச்செல்வன்

கவியுரை

(24ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தன் மன எல்லையை எவ்வளவு இலகுவாகவும் விரிவாகவும் கொண்ட ஒருவன் ஒரு படுகளத்தை நோக்கி யாசிக்கிறானோ, அங்கு அவனுக்கு ஆயிரம் சிந்தனைகள் விரிய வாய்ப்புண்டு. அந்த வாய்ப்புக்களின் பிரதிபலிப்புக்களுக்கு அவன் வாய்க்கால் கட்டிவிட அவையே இலக்கியத்துக்கும் அதன் கவிச்செழுமைக்கும் வலுச்சேர்க்கும். இலக்கியப் பேச்சாளாகும் நம் எழுத்தாளராகும் நம் கவிஞர்களாகும் நம் பெரியோர் ஆளவல்ல காத்திரத்தன்மைக்கு, மொழிக்கலப்பில்லா இலக்கண விசையில் யாப்பப்படி எழுத்துருவம் தரவேண்டிய பொறுப்பும் கடப்பாடும் கவிஞனுக்கேயுண்டு.

உங்கள் பக்கம்

அன்புள்ள ஆசிரியருக்கு.

இற்றைக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே இரண்டு வரிகளுக்குள் உலகத் தத்துவத்தை அடக்கிவிட்டுப் போன ஷ்ரீஹன், காலங்கள் மாறி, கணினி யுகமாய் விட்ட இந்த நேரத்திலும் அன்று அவன் கூறிவைத்த வார்த்தைகள் அமரத்துவத்தோடு இருக்கின்றன. எத்தனையோ இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டாலும் சென்ற நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் வாழ்ந்து மறைந்த என் டி யாதைக்குரிய கவிஞான புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் பாரட்டு வார்த்தைகளை நான் இரசித்ததுபோல நீங்களும் இரசிப்பீர்களென நம்புகிறேன்.

தெள்ளு தமிழ்நடை.

சின்னஞ் சிறிய இரண்டடிகள்.

அள்ளு தொறுஞ்சுவை

உள்ளுந் தொறுஉணர் வாகும்வண்ணம்

கொள்ளும் அறம், பொருள்

இன்பம் அனைத்துக் கொடுத்த திரு

வள்ளுவனைப்பெற்ற

தாற்பெற்ற தேயுபுழ வையகமே!

- சீலன்

நாற்பத்தைந்து வரை இருக்கவேண்டும் என நிபந்தனையும் விதித்திருந்தார். அதுவோ இலவச இதழ். இதில் உனக்கென்ன கவலை என்கிறீர்கள்? அந்தப் பெரியவருக்கு வயது அறுபத்தைந்து என்பதும், அவர் பெறுவதில் பிராச்சினில் ஓய்வுதீயம் என்பதும் கூட என் கவலையில்லை. மதம், மொழி கடந்து, பண்பாட்டில் முன்னிலை பெற்றும், இன்னும் ஏன் கண்ணாடிக் புத்தும் கோலோச்சும் தமிழின் புதல்வர் வாழ்க்கைத் துணை தேடுகிறார் அல்லது?...

- பாபு

வாசகர் வார்த்தைகள்

தென்னிந்திய இறகும்பத்த திரைப்படங்கள் குறித்த செய்திகள் துளிக்குத் தேவையா? அப்பகுதிகளில் வேறு பயனுள்ள விடயங்களை துளிர் சேர்த்துக் கொள்ளலாமே?

- சி.பாலன்.

தென்னிந்தியத் திரைப்பட துறையும் ஒரு முக்கியமான ஊடகமே. அதுவும் தமிழ்மொழித் திரைப்படத்துறை. அதுகுறித்த ஆய்வுகளில் நாம் ஈடுபடுவதில் தவறேதுமில்லை. அத்தோடு எமது விமர்சனங்களும் ஆய்வுகளும் எம்மையும் அவர்களையும் வழிநடத்தும்.

(ஆர்)

எம் மவர்களிடையே உண்டு. இது இரண்டு இனக்குழந்தைகளிடையேயும் முரண்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. காலப்போக்கில் இவ்விரு இனக்குழந்தைகளும் குழுமோதல்களிலும், சண்டை, கொலை போன்ற விடயங்களில் ஈடுபடத் தூண்டுதல்களாக உள்ளது. மற்றையது குழந்தைகளிடையே கல்வித் திணிப்பு, மொழித்திணிப்பு என்பவற்றையும் தாய்நாட்டில் செயற்பட்டதைப் போலவே இங்கும் (வெளிநாடுகளிலும்) பெற்றோர் செயற்பட முயல்கின்றனர். இது மிக மிகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதும் தவறானதுமாகும். ஏனெனில் குழந்தைகள் தம் சொந்த ஆற்றலில் வளரவேண்டும். அவர்களிடையேயுள்ள இயல்பான திறமைகள் அவர்களால் வெளிப்படுத்தப் படவேண்டும். அவர்களுடைய இயல்பான திறமைகளை சரியான முறையில் அவர்கள் வெளிப்படுத்த பெற்றோர் உதவவேண்டுமே தவிர தங்களுடைய சொந்த விருப்பங்களை அவர்களிடையே திணிக்கக் கூடாது. இப்படியான திணிப்புக்கள் குழந்தைகளை தவறான பாதைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. அதாவது பெற்றோரின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையிலும் தங்கள் சொந்தத் திறமைகளையும் வெளிப்படுத்த முடியாத நிலையிலும் அவர்கள் ஏமாற்றத்திற்கும், விரக்திக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு எந்த உலகில் தங்கள் வாழவேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாத சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு தவறான வழிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

தமிழ்த் தாய்மார்கள் தங்கள் பெண்குழந்தைகளை வழிநடத்துவதில் மிகவும் தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட வயதின் பின் சொந்தத் தந்தைக்கும் பெண்குழந்தைக்கும் இடையிலான உறவைக் கூடக் கட்டுப்படுத்த முற்படுகிறார்கள். இது பெண்குழந்தைகளின் மனதில் விடை தெரியாத வினாக்களை உண்டாக்குகின்றன. அந்த விடைகளின் தேடலில் பெண்குழந்தைகள் விரும்பத் தகாத செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். இது மட்டுமல்லாது தமது சக நண்பர்களுடன் அவர்களை இயல்பாகப் பழக விடாமல் தடுப்பதால் அப் பெண்குழந்தைகளின் மனங்களில் தீய விதைகளை பெற்றோர்களே விதைத்து

விடுகின்றனர். மற்றையது இன்று புலம்பெயர் தேசங்களில் பெரும் பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டும் விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் "பூப்புனித நீராட்டு விழா". இது ஒரு பெண்குழந்தையினிடையே இயல்பாகவே நிகழும் ஒரு உடலியல் மாற்றம். ஆனால் எமது தமிழ்ப் பெற்றோர் இதனை பகிரங்கப் படுத்தி பெண்குழந்தைக்கு அவமானத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர். இச் சடங்கை முன்னிலைப் படுத்தி தமது பொருளாதாரத் தேவையை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் மிகக் கேவலமாக முயல்கின்றனர். இவ்விழா நடந்த பின் பல பெண்குழந்தைகள் பல்வேறு இன மக்கள் படிக்கும் தங்களுடைய பாடசாலைக்குச் செல்வதற்குக் கூட வெட்கமும் அச்சமும் அடைகின்றனர். ஏனெனில் சக தோழர்-தோழியரின் கேள்விகளுக்கு அவர்களால் பதில் சொல்ல முடிவதில்லை மட்டுமல்லாது ஆண் தோழர்களின் தவறான பார்வைக்கும் அவர்கள் உட்படுகிறார்கள். அத்துடன் எட்டு வயதிலேயே பாலியல் குறித்த கல்வியறிவுக்கு உட்படுத்தப்படும் குழந்தைகள் தங்கள் உடலியல் குறித்து நன்றாகவே அறிந்து கொள்கிறார்கள். எனவே தவறான முன்னுதாரணமான இச் சடங்கு நிகழ்வுகளை மனதளவில் அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். இவ்வாறு பெற்றோர் வற்புறுத்தி பூப்புனித நீராட்டுச் சடங்குகளில் ஈடுபடுத்த முயன்றபோது தற்கொலைக்கு முயன்ற சிறுமிகளும் உள்ளனர்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் தாம் வளரவேண்டும் என்பதை எம் சிறுவர்கள் தீர்மானிக்கவும் இல்லை, கேட்கவும் இல்லை. இது எம்மால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எம்மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள யுத்தமும் கூட இந்நிலைக்கு எம்மைத் தள்ளியுள்ளது. எனவே மேற்கூலக நாடுகளில் எம் குழந்தைகள் மீதான எம் உறவுகள் குறித்து நாம் மிகுந்த ஆபத்தற்ற அறிவினைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களை அணுகுவதிலும், வழிநடத்துவதிலும் நாம் எம் அறிவினை மேம்படுத்துவதன் மூலமும், இயல்பாகவே எம்முள் புரையோடிப் போயுள்ள தவறுகளை நாம் திருத்திக் கொள்வதன் மூலமுமே அவர்களுக்கும் எமக்குமான உறவுநிலை தீர்மானிக்கப்படும். இல்லையேல் மொறிசியஸ், றியூனியன் தீவுகளில் வாழும் தமிழினக் கூட்டங்கள் போல் ஈழத்தமிழர்களும் மாறிவிடுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகம்.

- சிவா

முளைக்கு
விருந்திற்கான
விடை

15	2	7	6
15	9	5	1
15	4	3	8
15	15	15	15

சரியாகக் கண்டுபிடிக்கும் குழந்தைகள்
உங்கள் பெற்றோர்களிடம் கேட்டு
ஏதாவது பரிசைப்
பெற்றுங்கொள்ளுங்கள்.

எங்களின் குரல்

எர்க்ன்ற இவ்வுலகில்
எங்களுக்கென்று
எதை விட்டுச் செல்லப் போகிறீர்கள்

மலர்த் தோட்டங்களின்மீது
தீ மூட்டியவர்களே

மண்டையோடுகளின் மீதுதான்
எம் பிஞ்சுப் பாதங்கள் பயணிக்கின்றன
பாசுபெய்கும் வறுமையும் பிண்களும்.....
அழுதழுது எம் தூரல்களைகள் அடைத்துக் கொண்டன

ஒட்டிய வயிறு தெரிய
உரக்கக் கத்துகிறோம்
அடைத்து வைத்திருக்கும் கெவ்களை
கொஞ்சம் திறவுங்களேன்!.....

இயற்கையை
இரும்புப் பெட்டிகளுள்
மூட்டிக் கொள்ள ஏன் நீண்டகிறீர்கள்?

உலகைகளைத் திறவுங்கள்
கெஞ்சிக் கொடுக்கிறோம்

நாளை மலர்களையும்
கதந்தியாகப் பூக்களும்

— ரமேஷ் சுவாமிபன்